

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 279

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums

2011. gada 23. septembris

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

ATZINUMI

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

2011/C 279/01	Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Komisijas izvērtējuma ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Datu saglabāšanas direktīvu (Direktīva 2006/24/EK)	1
2011/C 279/02	Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un atceļ Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999.....	11
2011/C 279/03	Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību	20

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2011/C 279/04	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.6349 – <i>Motherson/Cross Industries/Pegufarm/Wethje</i>) ⁽¹⁾	28
---------------	---	----

LV

Cena:
EUR 3

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2011/C 279/05	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.6218 – Ineos/Tessenderlo Group S-PVC Assets) ⁽¹⁾	28

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2011/C 279/06	Euro maiņas kurss	29
---------------	-------------------------	----

V Atzinumi

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Eiropas Komisija

2011/C 279/07	MEDIA 2007 – Projektu izstrāde, izplatīšana, popularizēšana un apmācību organizēšana – Aicinājums projektu pieteikumam – EACEA/21/11 – Atbalsts filmu projektu izstrādei – spēlfilmu, radošu dokumentālo filmu un animācijas filmu – vienreizēji projekti, projektu paketes, projektu pakešu 2. posms	30
2011/C 279/08	MEDIA 2007 – Projektu izstrāde, izplatīšana, popularizēšana un apmācības organizēšana – Aicinājums projektu pieteikumam – EACEA/22/11 – Atbalsts tiešsaistes un nesaistes interaktīvo izstrādņu izstrādei	33

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2011/C 279/09	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6348 – Arla Foods/Allgäuland) ⁽¹⁾	36
2011/C 279/10	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6392 – Gores/Mexx) – Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	37

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Komisijas izvērtējuma ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Datu saglabāšanas direktīvu (Direktīva 2006/24/EK)

(2011/C 279/01)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu;

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 7. un 8. pantu;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ⁽²⁾;

ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽³⁾ un jo īpaši tās 41. pantu,

IR PIEŅĒMIS ŠO ATZINUMU.

I. IEVADS

I.1. Ziņojuma publicēšana

1. Komisija 2011. gada 18. aprīlī iesniedza izvērtējuma ziņojumu par Datu saglabāšanas direktīvu (turpmāk tekstā – “Izvērtējuma ziņojums”) ⁽⁴⁾. Tajā pašā dienā Izvērtējuma ziņojumu nosūtīja EDAU informācijai. Turpmāk 1.2.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp., grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris), OV L 337, 18.12.2009., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2011) 225 galīgā redakcija.

punktā minēto iemeslu dēļ EDAU sniedz šo atzinumu pēc savas iniciatīvas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 41. pantu.

2. Pirms šā ziņojuma pieņemšanas EDAU bija dota iespēja iesniegt neoficiālas piezīmes. EDAU ir prieks norādīt, ka vairākas piezīmes Komisija ir ņēmusi vērā, gatavojot dokumenta galīgo versiju.
3. Komisija sagatavoja Izvērtējuma ziņojumu, pildot Datu saglabāšanas direktīvas 14. pantā noteikto pienākumu izvērtēt direktīvas piemērošanu un tās ietekmi uz uzņēmējiem un patērētājiem, lai noteiktu, vai ir nepieciešams grozīt direktīvas noteikumus ⁽⁵⁾. EDAU atzinīgi novērtē to, ka, lai gan 14. pants stingri neprasa, Komisija ziņojumā jau ir ņēmusi vērā “direktīvas ietekmi uz pamattiesībām, ņemot vērā kritiku, kas principā pausta par datu saglabāšanu” ⁽⁶⁾.

I.2. Pašreizējā EDAU atzinuma iemesli un mērķis

4. Datu saglabāšanas direktīva bija ES atbilde uz steidzami risināmām drošības problēmām pēc lielajiem teroristu uzbrukumiem Madridē 2004. gadā un Londonā 2005. gadā. Neņemot vērā leģitīmo mērķi izveidot datu saglabāšanas shēmu, izskanēja kritika par šā pasākuma lielo ietekmi uz pilsoņu privāto dzīvi.

5. Pienākums saglabāt datus saskaņā ar Datu saglabāšanas direktīvu ļauj valstu kompetentām iestādēm izsekot visu ES personu veiktās tālruņa un interneta darbības laika periodā, kas nepārsniedz divus gadus.

⁽⁵⁾ Datu saglabāšanas direktīva (Direktīva 2006/24/EK) tika pieņemta 2006. gada 15. martā un publicēta OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp. Ziņojuma sniegšanas termiņš tika noteikts 2010. gada 15. septembrī, skatīt Datu saglabāšanas direktīvas 14. panta 1. punktu.

⁽⁶⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 1. lpp.

6. Telekomunikāciju datu saglabāšanai nepārprotami ir saistība ar attiecīgo personu tiesībām uz privāto dzīvi, kas paredzētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā (turpmāk tekstā – “ECTK”) un ES Pamattiesību hartas 7. pantā.
7. Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – “ECT”) ir atkārtoti atzinusi, ka “fiziskas personas privātās dzīves datu vienkārša glabāšana ir iekļaušanās tās privātajā dzīvē [ECTK] 8. panta izpratnē”⁽⁷⁾. Jo īpaši attiecībā uz tālruna datiem ECT ir atzinusi, ka “šīs informācijas izpaušana policijai bez abonenta piekrišanas arī ir (...) tiesību pārkāpums, ko garantē [ECTK] 8. pants”⁽⁸⁾.
8. No ECTK 8. panta 2. punkta un ES Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkta izriet, ka iekļaušanās var būt pamatota, ja tā nepieciešama saskaņā ar likumu, to izmanto likumīgam mērķim un tā nepieciešama, lai demokrātiskā sabiedrībā sasniegtu šo likumīgo mērķi.
9. EDAU atzīst, ka noteiktu datplūsmas un atrašanās vietas datu pieejamība var būt būtiska tiesībaizsardzības aģentūrām terorisma un citu smagu noziegumu apkarošanai. Tomēr vienlaikus EDAU ir vairākkārt apšaubījis tik plaša mēroga datu saglabāšanas pamatotību, ņemot vērā tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību⁽⁹⁾. Šādām šaubām ir pievienojušās daudzas pilsoniskās sabiedrības organizācijas⁽¹⁰⁾.
10. Kopš 2005. gada EDAU dažādos veidos ir stingri uzraudzījis šīs direktīvas izstrādi, īstenošanu un novērtēšanu. EDAU 2005. gadā sniedza kritisku atzinumu pēc tam, kad Komisija publicēja šīs direktīvas priekšlikumu⁽¹¹⁾. Pēc direktīvas pieņemšanas EDAU pievienojās Datu saglabāšanas ekspertu grupai, kas minēta Datu saglabāšanas direktīvas 14. apsvērumā⁽¹²⁾. Turklāt EDAU piedalās 29. panta darba grupas darbā, kas publicējusi vairākus dokumentus par šo jautājumu, un no tiem visjaunākais ir 2010. gada jūlija ziņojums par to, kā direktīvu piemēro praksē⁽¹³⁾.
- Visbeidzot, EDAU iesaistījās lietā, ko izskatīja Eiropas Kopienų Tiesa un kur tika apstrīdēta direktīvas spēkā esamība⁽¹⁴⁾.
11. Izvērtēšanas ziņojuma un izvērtēšanas procesa svarīgumu nevar novērtēt par augstu⁽¹⁵⁾. Datu saglabāšanas direktīva ir izcils tāda ES pasākuma piemērs, kura mērķis ir nodrošināt elektronisko sakaru jomā radīto un apstrādāto datu pieejamību tiesībaizsardzības pasākumiem. Tagad, kad šo pasākumu izmanto jau vairākus gadus, tā praktiskās piemērošanas izvērtējumam ir faktiski jāpierāda minētā pasākuma nepieciešamība un proporcionālitate, ņemot vērā tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Tāpēc EDAU nosauca šo izvērtējumu par “patiesības mirkli” saistībā ar Datu saglabāšanas direktīvu⁽¹⁶⁾.
12. Pašreizējais izvērtēšanas process ietekmē arī citus instrumentus, kas regulē informācijas pārvaldību, tostarp lielapjoma personas datu apstrādi brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Komisija 2010. gada paziņojumā secināja, ka dažādu instrumentu izvērtēšanas mehānismi ir ļoti atšķirīgi⁽¹⁷⁾. EDAU uzskata, ka pašreizējā izvērtēšanas procedūra ir jāizmanto, lai noteiktu izvērtēšanas standartu citiem ES instrumentiem un nodrošinātu tikai tādu pasākumu saglabāšanu, kas ir pietiekami pamatoti.
13. Ņemot to visu vērā, EDAU vēlas dalīties pārdomās par Izvērtējuma ziņojumā izklāstītajiem secinājumiem, sniedzot publisku atzinumu. Tas tiek darīts jau šā procesa sākumposmā, lai efektīvi un konstruktīvi ietekmētu paredzamās diskusijas un varbūt pat rosinātu gatavot jaunu likumdošanas priekšlikumu, ko Komisija minējusi Izvērtējuma ziņojumā⁽¹⁸⁾.

I.3. Atzinuma struktūra

14. Šajā atzinumā analizē un apspriež Izvērtējuma ziņojuma saturu no privātās dzīves un datu aizsardzības viedokļa. Analīze pievēršas jautājumam par to, vai pašreizējā Datu saglabāšanas direktīva atbilst prasībām, ko paredz abas minētās pamattiesības. Atzinumā ir analizēts, vai datu saglabāšanas nepieciešamība, ko regulē minētā direktīva, ir pietiekami pierādīta.

15. Atzinums ir organizēts šādā veidā. II daļā ir izklāstīts Datu saglabāšanas direktīvas galvenais saturs un tās saistība

⁽⁷⁾ Skatīt ECT 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā *S. and Marper v. UK*, 30562/04 un 30566/04, 67. punkts.

⁽⁸⁾ Skatīt ECT 1984. gada 2. augusta spriedumu lietā *Malone v. UK*, A-82, 84. punkts.

⁽⁹⁾ Skatīt EDAU 2005. gada 26. septembra atzinumu, OV C 298, 29.11.2005., 1. lpp. Konferencēs laikā, ko Komisija organizēja 2010. gada decembrī, EDAU norādīja, ka šis instruments ir “privāto dzīvi visvairāk aizsārošais instruments, kādu jebkad pieņēmusi ES, mēroga un ietekmēto cilvēku skaita ziņā”, skatīt 2010. gada 3. decembra runu, kas atrodama EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>) iedaļā “Publications” >> “Speeches & Articles” >> “2010”.

⁽¹⁰⁾ Šajā jautājumā skatīt lielas pilsoniskās sabiedrības organizāciju grupas 2010. gada 22. jūnija vēstuli komisāriem *Malmström, Reding* un *Kroes* (http://www.vorratsdatenspeicherung.de/images/DRletter_Malmstroem.pdf).

⁽¹¹⁾ Skatīt EDAU atzinumu, kas minēts 9. zemsvītras piezīmē.

⁽¹²⁾ Skatīt arī Komisijas 2008. gada 25. marta lēmumu, OV L 111, 23.4.2008., 11. lpp.

⁽¹³⁾ Skatīt 172. darba grupas 2010. gada 13. jūlija ziņojumu 1/2010 par otro kopīgo tiesību aizsardzības pasākumu.

⁽¹⁴⁾ Skatīt Eiropas Kopienų Tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā *Ireland v. Parliament and Council*, C-301/06. Par šo lietu skatīt arī turpmāk 29. punktu.

⁽¹⁵⁾ EDAU tā 2005. gada atzinumā jau uzsvēra šā instrumenta izvērtēšanas pienākuma nozīmību (skatīt 9. zemsvītras piezīmi, 72.–73. punkts).

⁽¹⁶⁾ Skatīt 2010. gada 3. decembra runu, kas minēta 9. zemsvītras piezīmē.

⁽¹⁷⁾ COM(2010) 385, 2010. gada 20. jūlijs, *Pārskats par informācijas pārvaldību brīvības, drošības un tiesiskuma jomā*, 24. lpp. Skatīt EDAU 2010. gada 30. septembra atzinumu par šo paziņojumu, tas ir atrodams EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>) iedaļā “Consultation” >> “Opinions” >> “2010”.

⁽¹⁸⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 32. lpp.

ar Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko sakaru nozarē (turpmāk tekstā – “e-privātuma direktīva”) ⁽¹⁹⁾. III daļa īsumā raksturo izmaiņas, ko ieviesis Lisabonas līgums, jo tās šajā jautājumā ir īpaši svarīgas un tieši ietekmē veidu, kā ES noteikumi par datu saglabāšanu ir jāinterpretē, jānovērtē un varbūt pat jāmaina. Lielāko atzinuma daļu, proti, IV daļu, veido analīze par Datu saglabāšanas direktīvas piemērotību, ņemot vērā tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību, kā arī secinājumus, kas iekļauti Izvērtējuma ziņojumā. V daļā ir apspriesta iespējamā turpmākā virzība. Atzinuma beigās – VI daļā – ir apkopoti secinājumi.

II. ES NOTEIKUMI PAR DATU SAGLABĀŠANU

16. Šā atzinuma izpratnē datu saglabāšana attiecas uz pienākumu, kas uzlikts publiski pieejamo elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem vai valsts sakaru tīkliem par to datplūsmas un atrašanās vietas datu, kā arī citu saistīto datu saglabāšanu, kuri nepieciešami abonenta vai lietotāja identifikēšanai noteiktā laika posmā. Šis pienākums ir paredzēts Datu saglabāšanas direktīvā, kur 5. panta 1. punktā ir sīkāk precizētas saglabājamo datu kategorijas. Saskaņā ar direktīvas 6. pantu dalībvalstis nodrošina šo datu saglabāšanu laika posmā, kas nav īsāks par sešiem mēnešiem un nav garāks par diviem gadiem, skaitot no komunikācijas datuma.
17. Dati ir jāsaglabā tādā mērā, kādā pakalpojumu sniedzēji tos rada vai apstrādā attiecīgo sakaru pakalpojumu sniegšanas procesā (3. pants). Tas attiecas arī uz datiem, kas saistīti ar neveiksmīgiem sazvanišanas mēģinājumiem. Saskaņā ar direktīvu nevar saglabāt nekādus datus, kas izpauž komunikācijas saturu (5. panta 1. punkts).
18. Dati tiek saglabāti, lai nodrošinātu, ka šie dati ir pieejami “smagu noziegumu, kas katrā dalībvalstī noteikti tiesību aktos, izmeklēšanas, atklāšanas un kriminālvajāšanas mērķiem” (1. panta 1. punkts).
19. Datu saglabāšanas direktīvā nav paredzēti nekādi citi noteikumi par apstākļiem, kādos valstu kompetentās iestādes var piekļūt saglabātajiem datiem. Tas ir atstāts dalībvalstu ziņā un neietilpst direktīvas piemērošanas jomā. Direktīvas 4. pantā uzsvērts, ka šiem valstu noteikumiem ir jāatbilst nepieciešamības un proporcionālītātes prasībām, kas jo īpaši noteiktas ECTK.
20. Datu saglabāšanas direktīva ir cieši saistīta ar e-privātuma direktīvu. Šī direktīva, kas sīkāk precizē un papildina vispārējo Datu aizsardzības direktīvu 95/46/EK, paredz, ka dalībvalstīm ir jānodrošina komunikācijas un ar to saistītās

datplūsmas datu konfidencialitāte ⁽²⁰⁾. E-privātuma direktīva prasa, lai datplūsmas un atrašanās vietas dati, kas radīti, izmantojot elektronisko sakaru pakalpojumus, tiktu izdzēsti vai padarīti anonīmi, kad tie vairs nav vajadzīgi komunikācijas pārraidīšanai, izņemot gadījumus, kad tie ir vajadzīgi rēķinu izrakstīšanai, un ne ilgāk ⁽²¹⁾. Ja abonents piekrīt, dažus datus var apstrādāt laika posmā, kas nepieciešams pievienotas vērtības pakalpojuma sniegšanai.

21. Pamatojoties uz e-privātuma direktīvas 15. panta 1. punktu, dalībvalstis var pieņemt tiesību aktus, lai ierobežotu iepriekš minēto pienākumu darbības jomu, ja šādi ierobežojumi ir “vajadzīgi saskaņā ar nepieciešamību, atbilstīgiem un samērīgiem pasākumiem demokrātiskā sabiedrībā, lai garantētu valsts drošību, aizsardzību, sabiedrības drošību un krimināl-pārskaušanu (..) novēršanu, izmeklēšanu, noteikšanu un kriminālvajāšanu”. Datu saglabāšanas process ir skaidri minēts e-privātuma direktīvas 15. panta 1. punktā. Dalībvalstis var “pieņemt tiesību aktus, paredzot datu saglabāšanu ierobežotā laikposmā, kas pamatots ar šajā punktā noteiktajiem iemesliem”.
22. Datu saglabāšanas direktīva bija paredzēta dalībvalstu iniciatīvu saskaņošanai saskaņā ar 15. panta 1. punktu, ciktāl tās attiecas uz datu saglabāšanu smagu noziegumu izmeklēšanas, atklāšanas un kriminālvajāšanas nolūkos. Jāuzsver, ka Datu saglabāšanas direktīva ir izņēmums no vispārīgā pienākuma, kas nostiprināts e-privātuma direktīvā un paredz izdzēst datus, kad tie vairs nav vajadzīgi ⁽²²⁾.
23. Pieņemot Datu saglabāšanas direktīvu, e-privātuma direktīvas 15. pantā papildus tika iekļauts 1. punkta a) apakšpunkts, kurā noteikts, ka 15. panta 1. punktu nepiemēro datiem, kurus Datu saglabāšanas direktīva īpaši pieprasa saglabāt nolūkiem, kas minēti šīs direktīvas 1. panta 1. punktā.
24. Kā turpmāk tiks izklāstīts IV daļas 3. punktā, Izvērtējuma ziņojumā ir norādīts, ka vairākas dalībvalstis ir izmantojušas 15. panta 1. punktu un 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai lietotu datus, kas saglabāti saskaņā ar Datu saglabāšanas direktīvu, arī citiem nolūkiem ⁽²³⁾. EDAU ir nosaucis to par tiesiskās sistēmas “likumīgu caurumu”, kas kavē Datu saglabāšanas direktīvas mērķu sasniegšanu, un, proti, vienādu nosacījumu radīšanu nozares uzņēmumiem ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ Skatīt e-privātuma direktīvas 5. pantu.

⁽²¹⁾ Skatīt e-privātuma direktīvas 6. un 9. pantu.

⁽²²⁾ Skatīt arī 29. panta darba grupas 2010. gada 13. jūlija ziņojuma, kas minēts 13. zemsvētras piezīmē, 1. lpp.

⁽²³⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 4. lpp. Šajā jautājumā skatīt arī Datu saglabāšanas direktīvas 12. apsvērumu.

⁽²⁴⁾ Skatīt 2010. gada 3. decembra runu, kas minēta 9. zemsvētras piezīmē, 4. lpp.

⁽¹⁹⁾ Skat. 2. atsauci.

III. PĒC LISABONAS IR MAINĪJIES VISPĀRĪGAIS ES TIESISKAIS KONTEKSTS

25. Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, ir ievērojami mainījies vispārīgais ES tiesiskais konteksts attiecībā uz Datu saglabāšanas direktīvu. Lielākās izmaiņas ir pilāru struktūras atcelšana, kas paredzēja atšķirīgas likumdošanas procedūras un pārskatīšanas mehānismus dažādām ES kompetences jomām.
26. Iepriekšējā pilāru struktūra regulāri raisīja diskusijas par pareizo tiesisko pamatu ES instrumentiem, ja to tematika attiecas uz ES kompetenci dažādos pilāros. Tiesiskā pamata izvēle nebija nesvarīga, jo tā paredzēja atšķirīgas likumdošanas procedūras, piemēram, jautājumā par balsošanas prasībām Padomē (kvalificēts vairākums vai vienprātība) vai Eiropas Parlamenta iesaistīšanu.
27. Šīs diskusijas bija ļoti būtiskas datu saglabāšanas jomā. Tā kā Datu saglabāšanas direktīvas mērķis bija operatoru pienākumu saskaņošana un līdz ar to arī šķēršļu novēršana iekšējā tirgū, tiesisko pamatu varēja atrast iepriekšējā EK līguma 95. pantā (agrākais pirmais pilārs). Taču šo jautājumu varēja skatīt arī no tiesībsardzības viedokļa, apgalvojot, ka datu glabāšanas nolūks ir smagu noziegumu apkarošana un tāpēc agrākajā ES līgumā tā attiecas uz policijas un tiesas iestāžu sadarbību krimināllietās (agrākais trešais pilārs) ⁽²⁵⁾.
28. Šajā gadījumā Datu saglabāšanas direktīva tika pieņemta, pamatojoties uz agrākā EK līguma 95. pantu, un tā regulē tikai operatoru pienākumus. Direktīvā nav noteikumu par tiesībsardzības iestāžu piekļuvi saglabātajiem datiem un to izmantošanu.
29. Pēc direktīvas pieņemšanas tās spēkā esamību apstrīdēja Eiropas Kopienų Tiesā. Tika apgalvots, ka direktīvai vajadzēja būt balstītai uz trešo pilāru, nevis uz pirmo pilāru, jo nolūki, kādiem dati jā saglabā (smagu noziegumu izmeklēšana, atklāšana un kriminālvajāšana) ietilpst ES kompetencē saskaņā ar trešo pilāru ⁽²⁶⁾. Tomēr, tā kā kompetento iestāžu rīcība nemaz neietilpa direktīvas darbības jomā, Eiropas Kopienų Tiesa atzina, ka šī direktīva bija pamatoti balstīta uz EK līgumu ⁽²⁷⁾.
30. EDAU no paša sākuma apgalvoja, ka gadījumā, ja ES pieņems instrumentu par datu saglabāšanu, tai jāregulē operatoru pienākumi, kā arī tiesībsardzības iestāžu piekļuve datiem un to turpmākā izmantošana. EDAU 2005. gada atzinumā par Komisijas priekšlikumu uzsvēra, ka valstu kompetento iestāžu piekļuve datiem un to turpmākā izmantošana ir būtiska un neatdalāma šīs tematikas daļa ⁽²⁸⁾.
31. Kā tiks izklāstīts turpmāk, negatīvās sekas, ko izraisīja apstākļi, ka ES regulē tikai pusi minētā jautājuma, apstiprina šīs Izvērtējuma ziņojums. Komisija secina, ka valstu tiesību aktu atšķirības jautājumā par valstu kompetento iestāžu piekļuvi datiem un to turpmāko izmantošanu ir radījušas "ievērojamas grūtības" operatoriem ⁽²⁹⁾.
32. Līdz ar pilāru struktūras atcelšanu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā abas attiecīgās ES kompetences jomas tika apvienotas LESD, kas ļauj pieņemt ES tiesību aktus, izmantojot vienu likumdošanas procedūru. Šī jaunā situācija ļauj pieņemt jaunu vienotu instrumentu par datu saglabāšanu, regulējot operatoru pienākumus, kā arī nosacījumus tiesībsardzības iestāžu piekļuvei datiem un to turpmākai izmantošanai. Kā tiks izklāstīts turpmāk IV daļas 3. punktā, tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību paredz, ka, gatavojot grozījumus ES tiesību aktā par datu saglabāšanu, tiem vismaz ir jāregulē minētais jautājums visā pilnībā.
33. Lisabonas līgums ne tikai atcēla pilāru struktūru, bet arī piešķīra agrāk tiesiski nesaistošajai ES Pamattiesību hartai, kuras 7. un 8. pants paredzēja tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību, tādu pašu tiesisko vērtību kā Līgumiem ⁽³⁰⁾. Turklāt subjektīvās tiesības uz datu aizsardzību tika iekļautas LESD 16. pantā, veidojot atsevišķu tiesisko pamatu ES instrumentiem par personas datu aizsardzību.
34. Pamattiesību aizsardzība jau ilgu laiku bija ES politikas stūrakmens, un Lisabonas līgums pat vēl pastiprināja šo tiesību ievērošanu ES līmenī. Lisabonas līguma radītās izmaiņas iedvesmoja Komisiju 2010. gada oktobrī izsludināt "pamattiesību kultūras" veicināšanu visos likumdošanas procesa posmos un noteikt, ka ES Pamattiesību hartai ir "jābūt kā rokasgrāmatai Savienības politikas izstrādē" ⁽³¹⁾. EDAU uzskata, ka pašreizējais izvērtēšanas process rada Komisijai labu iespēju pierādīt šo apņemšanos.

⁽²⁵⁾ Pirmais priekšlikums par ES noteikumiem datu saglabāšanas jomā (pamatlēmums) bija balstīts uz iepriekšējo ES līgumu, un to iesniedza Francija, Īrija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste. Skatīt Padomes 2004. gada 28. aprīļa dokumentu 8958/04. Šim priekšlikumam sekoja Komisijas priekšlikums, kas balstīts uz EK līgumu. Skatīt 2005. gada 21. septembra COM(2005) 438.

⁽²⁶⁾ Šis arguments bija balstīts uz Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu "pasažieru datu reģistra lietās", skatīt EKT 2006. gada 30. maija spriedumu lietā *Parliament v. Council and Commission*, C-317/05 un C-318/04.

⁽²⁷⁾ Skatīt Eiropas Kopienų Tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā *Ireland v. Parliament and Council*, C-301/06, 82.–83. punkts.

⁽²⁸⁾ Skatīt 2005. gada atzinuma 80. punktu. Skatīt par to arī šā atzinuma IV daļas 3. punktu.

⁽²⁹⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

⁽³⁰⁾ Skatīt ES līguma 6. panta 1. punktu.

⁽³¹⁾ 2010. gada 19. oktobra COM(2010) 573, *Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā*, 4. lpp.

IV. VAI DATU SAGLABĀŠANAS DIREKTĪVA ATBILST PRIVĀTĀS DZĪVES UN DATU AIZSARDZĪBAS PRASĪBĀM?

35. Izvērtējuma ziņojums pašreizējā Datu saglabāšanas direktīvā atklāj vairākas vājās vietas. Ziņojumā sniegtā informācija liecina, ka direktīva nav sasniegusi tās galveno mērķi, proti, valstu tiesību aktus saskaņošanu datu saglabāšanas jomā. Komisija norāda, ka pastāv "ievērojamas" atšķirības tiesību aktu transponēšanā tādās jomās kā mērķa ierobežojums, piekļuve datiem, saglabāšanas laikposmi, datu aizsardzība un datu drošība un statistika⁽³²⁾. Pēc Komisijas domām, daļēji šīs atšķirības izskaidro direktīvas nepārprotami pieļautās variācijas. Tomēr Komisija norāda, ka, pat neatkarīgi no tā "atšķirības datu saglabāšanas prasību piemērošanā valstīs ir lielākas un ir izraisījušas ievērojamas grūtības operatoriem" un ka "nozārē vēl aizvien nepastāv tiesiskā noteiktība"⁽³³⁾. Nemaz nav jāteic, ka šāds saskaņotības trūkums ir neizdevīgs visām iesaistītajām personām – pilsoņiem, uzņēmējiem un tiesībsargāšanas iestādēm.
36. No privātās dzīves un datu aizsardzības viedokļa, Izvērtējuma ziņojums arī pamato secinājumu, ka Datu saglabāšanas direktīva neatbilst prasībām, ko paredz tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Tai ir vairāki trūkumi – nav pietiekami pamatota datu saglabāšanas nepieciešamība, kas paredzēta Datu saglabāšanas direktīvā, datu saglabāšanu jebkurā gadījumā var regulēt veidā, kas mazāk pārkāpj tiesības uz privāto dzīvi, turklāt Datu saglabāšanas direktīvai trūkst "paredzamības". Šie trīs jautājumi turpmāk tiks izskatīti sīkāk.

IV.1. Nav pietiekami pamatota datu saglabāšanas nepieciešamība, kas paredzēta Datu saglabāšanas direktīvā

37. Iejaukšanās tiesībās uz privāto dzīvi un datu aizsardzību ir pieļaujama tikai gadījumos, kad šāds pasākums ir nepieciešams likumīga mērķa sasniegšanai. Datu saglabāšanas kā tiesībsargāšanas pasākuma nepieciešamība pastāvīgi ir bijis galvenais diskusiju objekts⁽³⁴⁾. Direktīvas priekšlikumā bija norādīts, ka tiesību uz privāto dzīvi un datu aizsardzības ierobežojumi bija "nepieciešami, lai sasniegtu vispār-atzītos noziedzības un terorisma novēršanas un apkarošanas mērķus"⁽³⁵⁾. Tomēr EDAU savā 2005. gada atzinumā norādīja, ka šis apgalvojums nav pārliecinošs, jo tam nepieciešami papildu pierādījumi⁽³⁶⁾. Taču Datu saglabāšanas direktīvas 9. apsvērumā bez jebkādu papildu pierādījumu iesniegšanas tika norādīts, ka "datu saglabāšana ir izrādījies (...) nepieciešams un efektīvs izmeklēšanas līdzeklis tiesībsargāšanai vairākās dalībvalstīs".
38. Tā kā trūkst pietiekamu pierādījumu, EDAU apgalvoja, ka Datu saglabāšanas direktīva ir balstīta tikai uz pieņēmumu,

ka datu saglabāšana, kas paredzēta Datu saglabāšanas direktīvā, ir nepieciešams pasākums⁽³⁷⁾. Tāpēc EDAU aicināja Komisiju un dalībvalstis izmantot Izvērtēšanas ziņojuma gatavošanas radīto iespēju, lai iesniegtu papildu pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieņēmums par datu saglabāšanas pasākuma nepieciešamību un veids, kā tas tiek regulēts Datu saglabāšanas direktīvā, patiešām ir pareizs.

39. Komisija par to izsakās Izvērtējuma ziņojumā, ka "[v]airā- kums dalībvalstu uzskata, ka ES noteikumi par datu sagla- bāšanu ir nepieciešami kā instruments tiesībsargāšanas un kriminālās justīcijas sistēmām, kā arī upuru/cietušo aizsar- dzībai". Turklāt tiek minēts, ka "saglabātajiem datiem ir ļoti būtiska nozīme kriminālizmeklēšanā", jo "datu saglabāšana ir svarīga, un dažos gadījumos pat nepieciešama", un tiek norādīts, ka dažus kriminālpārkāpumus "bez saglabātajiem datiem, iespējams, nekad nevarētu atklāt"⁽³⁸⁾. Komisija secina, ka tāpēc "ES ir jāatbalsta un jāregulē datu saglabā- šana kā drošības pasākums"⁽³⁹⁾.
40. Tomēr nav kļūdētas šaubas par to, vai Komisija patiesi drīkst secināt, ka *vairākums* dalībvalstu uzskata datu sagla- bāšanu par nepieciešamu instrumentu. Nav norādīts, kuras dalībvalstis veido šo vairākumu, kam ES ar 27 dalībvalstīm ir jābūt vismaz 14, lai varētu runāt par dalībvalstu vairā- kumu. Konkrēti 5. nodaļā, uz ko balstīti secinājumi, minē- tais dalībvalstu skaits nepārsniedz deviņus⁽⁴⁰⁾.
41. Turklāt šķiet, ka Komisija pamato tās izteikumus galveno- kārt uz dalībvalstu apgalvojumiem par to, vai tās uzskata datu saglabāšanu par nepieciešamu instrumentu tiesībsargā- dzības nolūkiem. Taču šie apgalvojumi drīzāk liecina par to, ka attiecīgās dalībvalstis vēlas, lai būtu pieņemti ES notei- kumi par datu saglabāšanu, bet nevar pašas noteikt nepie- ciešamību pēc datu saglabāšanas kā tiesībsargāšanas pasā- kuma, ko atbalsta un regulē ES. Apgalvojumi par nepiecie- šamību ir jāpamato ar pietiekamiem pierādījumiem.
42. Protams, privāto dzīvi aizskaroša pasākuma nepieciešamības pierādīšana nav viegls uzdevums. Jo īpaši Komisijai, kas lielā mērā ir atkarīga no dalībvalstu iesniegtās informācijas.
43. Tomēr, ja pasākums jau darbojas kā, piemēram, Datu sagla- bāšanas direktīvas gadījumā un ir gūta praktiska pieredze, ir jābūt pieejamam pietiekamam daudzumam kvalitatīvas

⁽³²⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

⁽³³⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

⁽³⁴⁾ Skatīt EDAU 2005. gada atzinumu. Skatīt arī lielas pilsoniskās sabiedrības organizāciju grupas 2010. gada 22. jūnija vēstuli, kas minēta 10. zemsivētras piezīmē.

⁽³⁵⁾ 2005. gada 21. septembra COM(2005) 438, 3. lpp.

⁽³⁶⁾ Skatīt 2005. gada atzinuma 17.–22. punktu.

⁽³⁷⁾ Skatīt 2010. gada 3. decembra runu, kas minēta 9. zemsivētras piezīmē.

⁽³⁸⁾ Vīsi citāti ir no Izvērtējuma ziņojuma 23. vai 31. lpp.

⁽³⁹⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

⁽⁴⁰⁾ Čehijas Republika, Slovēnija, Apvienotā Karaliste, Vācija, Polija, Somija, Nīderlande, Īrija un Ungārija.

un kvantitatīvas informācijas, lai varētu novērtēt to, vai šis pasākums faktiski darbojas un vai tādus pašus rezultātus varētu nodrošināt arī bez šā instrumenta vai ar citiem līdzekļiem, kas mazāk aizskartu privāto dzīvi. Šāda informācija būtu patiess pierādījums un apliecinātu saistību starp izmantošanu un rezultātu⁽⁴¹⁾. Attiecībā uz ES direktīvu informācijai ir jāapstiprina arī praktiskā situācija vismaz lielākajā daļā ES dalībvalstu.

44. Pēc rūpīgas analīzes EDAU atzīst, ka, lai gan Komisija neapšaubāmi ir ieguldījusi lielu darbu informācijas apkopošanā no dalībvalstu valdībām, dalībvalstu sniegtā kvantitatīvā un kvalitatīvā informācija nav pietiekama, lai apstiprinātu vajadzību pēc datu saglabāšanas, kā tas ir paredzēts Datu saglabāšanas direktīvā. Ir sniegti interesanti datu izmantošanas piemēri, tomēr ziņojumā izklāstītajā informācijā vienkārši ir pārāk daudz trūkumu, lai varētu veidot vispārinātus secinājumus par šā instrumenta nepieciešamību. Turklāt joprojām ir jāveic papildu izpēte par citiem iespējamajiem līdzekļiem. Tagad izskatīsim šos divus jautājumus sīkāk.

Izvērtējuma ziņojumā sniegtā kvantitatīvā un kvalitatīvā informācija

45. Attiecībā uz kvantitatīvo statistisko informāciju, kas sniegta galvenokārt Izvērtējuma ziņojuma 5. nodaļā un Pielikumā, trūkst būtiska šīs informācijas daļa. Piemēram, statistika nenorāda mērķus, kādiem dati tikuši vākti. Turklāt skaitļi neatklāj, vai visi dati, kam pieprasīta piekļuve, bija tādi dati, kas tika glabāti datu saglabāšanas tiesiskā pienākuma dēļ vai uzņēmējdarbības nolūkos. Tāpat nav sniegta informācija par datu izmantošanas rezultātiem. Secinājumu izdarīšanu apgrūtinā arī apstākļi, ka informācija no dažādām dalībvalstīm ne vienmēr ir pilnībā salīdzināma un daudzos gadījumos diagrammas raksturo tikai deviņas dalībvalstis.
46. Ziņojumā minētie kvalitatīvie piemēri labāk ilustrē to svarīgo nozīmi, kāda saglabātajiem datiem ir bijusi noteiktās konkrētās situācijās, un potenciālos ieguvumus no datu saglabāšanas sistēmas. Tomēr ne visos gadījumos ir skaidrs, vai saglabāto datu izmantošana bija vienīgais līdzeklis attiecīgo noziegumu atklāšanai.
47. Daži piemēri ilustrē datu saglabāšanas pasākuma neaizstājamību kibernetizācijas apkarošanā. Te ir vērts atgādināt, ka galvenais starptautiskais instruments šajā jomā – Eiropas Padomes Kibernetizācijas konvencija – neparedz datu saglabāšanu kā līdzekli kibernetizācijas apkarošanai, bet norāda tikai uz datu operatīvu saglabāšanu kā izmeklēšanas instrumentu⁽⁴²⁾.
48. Šķiet, ka Komisija piešķir lielu nozīmi dalībvalstu minētajiem piemēriem, kad saglabātie dati tikuši izmantoti

aizdomās turēto personu izslēgšanai no noziedznieku sarakstiem un alibi pārbaudīšanai⁽⁴³⁾. Kaut arī tie ir interesanti piemēri par to, kā datus izmanto tiesībsargāšanas iestādes, tos nevar izmantot kā pierādījumus datu saglabāšanas nepieciešamībai. Šis arguments ir jāizmanto piesardzīgi, jo var rasties aplams priekšstats par to, ka datu saglabāšana ir nepieciešama pilsoņu nevainīguma pierādīšanai, un to būtu grūti saskaņot ar nevainīguma prezumpciju.

49. Izvērtējuma ziņojums tikai īsumā pievēršas datu saglabāšanas nozīmei tehnoloģisko sasniegumu kontekstā un jo īpaši priekšapmaksas SIM karšu izmantošanai⁽⁴⁴⁾. EDAU uzsver, ka plašāka kvantitatīvā un kvalitatīvā informācija par jauno tehnoloģiju izmantošanu – tā nav iekļauta direktīvā – (piemēram, attiecībā uz IP balss pārraidi un sociālajiem tīkliem) būtu pamācoša, novērtējot šīs direktīvas efektivitāti.
50. Izvērtējuma ziņojums nav pilnīgs, jo tas galvenokārt pievēršas to dalībvalstu sniegtajai kvantitatīvajai un kvalitatīvajai informācijai, kuras ieviesušas Datu saglabāšanas direktīvu. Tomēr būtu interesanti uzzināt, vai ir lielas atšķirības starp šīm dalībvalstīm un tām dalībvalstīm, kuras nav ieviesušas direktīvu. Jo īpaši attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās īstenošanas tiesību akti tika anulēti (Vāciju, Rumāniju un Čehijas Republiku), būtu interesanti uzzināt, vai ir kādi pierādījumi par sekmīgu izmeklēšanu skaita pieaugumu vai samazinājumu pirms vai pēc minētās anulēšanas.
51. Komisija atzīst, ka Izvērtējuma ziņojumā sniegtā statistika un piemēri “zināmā mērā ir ierobežoti”, tomēr secina, ka pierādījumi apstiprina “saglabāto datu nozīmi un vērtību kriminālizmeklēšanā”⁽⁴⁵⁾.

52. EDAU rodas iespaids, ka Komisijai būtu kritiskāk jāizturas pret dalībvalstīm. Kā jau teikts, dažu dalībvalstu politiski ieteikumi par šāda pasākuma nepieciešamību nevar pamatot ES rīcību. Komisijai būtu jāuzstāj, lai dalībvalstis iesniedz pietiekamus pierādījumus, kas pamato šā pasākuma nepieciešamību. Pēc EDAU domām, Komisijai vismaz būtu jāatzīst, ka tās atbalsts datu saglabāšanai ir drošības pasākums (skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.), ar nosacījumu, ka dalībvalstis iesniedz papildu pierādījumus ietekmes novērtējuma laikā.

Citi līdzekļi

53. Datu saglabāšanas nepieciešamība, kas noteikta Datu saglabāšanas direktīvā, ir atkarīga arī no tā, vai pastāv citi līdzekļi, kas mazāk aizskartu privāto dzīvi un būtu devuši līdzīgus rezultātus. To apstiprināja Eiropas Kopienu Tiesa nolēmumā *Schecke* lietā 2010. gada novembrī, ar ko anulēja ES tiesību aktus par lauksaimniecības fondu līdzekļu saņēmēju

⁽⁴¹⁾ Par nepieciešamības un proporcionalitātes principu skatīt arī EDAU 2011. gada 25. marta atzinumu par ES pasažieru datu reģistra priekšlikumu, kas atrodams EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>) iedaļā “Consultation” >> “Opinions” >> “2011”.

⁽⁴²⁾ Skatīt arī Izvērtējuma ziņojuma 5. lpp.

⁽⁴³⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 24. lpp.

⁽⁴⁴⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 25. lpp.

⁽⁴⁵⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

vārdu publicēšanu⁽⁴⁶⁾. Viens no anulēšanas iemesliem bija tāds, ka Padome un Komisija nebija izskatījusi citus līdzekļus, kas saskanētu ar publicēšanas mērķi, tomēr vienlaikus mazāk iejauktos attiecīgo personu tiesībās uz privāto dzīvi un datu aizsardzību⁽⁴⁷⁾.

54. Galvenā alternatīva, kas izskanēja diskusijās par Datu saglabāšanas direktīvu, bija datu operatīvās saglabāšanas metode ("ātrā iesaldēšana" un "ātrā iesaldēšana plus")⁽⁴⁸⁾. Tā paredz noteiktu telekomunikācijas datplūsmas un atrašanās vietas datu pagaidu nodrošināšanu jeb "iesaldēšanu" un attiecas tikai uz konkrētiem aizdomās turamajiem par kriminālu darbību, un šos datus pēc tam ar tiesas atļauju var nodot tiesībsargāšanas iestāžu rīcībā.

55. Datu operatīvā saglabāšana Izvērtējuma ziņojumā ir minēta saistībā ar iepriekš norādīto Kibernozieģumu konvenciju, tomēr tā ir uzskatāma par neattiecināmu, jo "datu operatīvā saglabāšana negarantē iespēju konstatēt pierādījumu pēdas pirms operatīvās saglabāšanas rīkojuma izdošanas [un nepieļauj izmeklēšanu ar nezināmu mērķi], kā arī neļauj iegūt pierādījumus par, piemēram, nozieģuma upuru vai liecinieku kustību"⁽⁴⁹⁾.

56. EDAU atzīst, ka, izmantojot datu operatīvās saglabāšanas sistēmu, ir pieejams mazāk informācijas nekā tad, kad izmanto vispārējo datu saglabāšanas sistēmu. Tomēr tieši šīs vairāk mērķvirzītas būtības dēļ datu operatīvā saglabāšana ir mazāk privāto dzīvi traucējošs instruments attiecībā uz mērogu un ietekmēto cilvēku skaitu. Novērtējumam jāpievēršas ne tikai pieejamiem datiem, bet arī abu sistēmu atšķirīgajiem rezultātiem. EDAU uzskata, ka dziļāka šā pasākuma izpēte ir pamatota un nepieciešama. To var izdarīt jau nākamajos mēnešos ietekmes novērtējuma laikā.

57. Tāpēc nav pareizi, ka ziņojuma secinājumos Komisija apņemas izvērtēt, vai – un ja, tad kā – ES datu operatīvās saglabāšanas metode var papildināt (t. i., nevis aizstāt) datu saglabāšanu⁽⁵⁰⁾. Iespēja apvienot jebkāda veida saglabāšanas shēmu ar aizsargpasākumu procedūram, kas dažādos veidos ierobežo datu operatīvo saglabāšanu, patiesi ir turpmākas izpētes vērtā. Taču EDAU iesaka Komisijai ietekmes novērtējuma laikā apsvērt arī to, vai datu operatīvās saglabāšanas sistēma vai citi alternatīvi līdzekļi var pilnībā vai daļēji aizstāt pašreizējo datu saglabāšanas shēmu.

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Kopienas Tiesas 2010. gada 9. novembra nolēmums lietā *Volker und Markus Schecke*, C-92/09 un C-93/09.

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Kopienas Tiesa, *Schecke*, 81. punkts.

⁽⁴⁸⁾ "Ātrā iesaldēšana" attiecas uz datplūsmas un atrašanās vietas datu "iesaldēšanu" par konkrētiem aizdomās turamajiem, sākot no tiesas atļaujas datuma. "Ātrā iesaldēšana plus" attiecas arī uz to datu "iesaldēšanu", kas jau ir operatoru rīcībā rēķinu izrakstīšanas un nosūtīšanas nolūkos.

⁽⁴⁹⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 5. lpp.

⁽⁵⁰⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 32. lpp.

IV.2. Datu saglabāšana, ko regulē Datu saglabāšanas direktīva, jebkurā gadījumā pārsniedz nepieciešamības robežas

58. Pēc EDAU domām, informācija Izvērtējuma ziņojumā nesniedz pietiekamus pierādījumus datu saglabāšanas pasākuma nepieciešamības pierādīšanai saskaņā ar Datu saglabāšanas direktīvu. Tomēr Izvērtējuma ziņojums neļauj secināt, ka Datu saglabāšanas direktīva būtu regulējusi datu saglabāšanu tādā veidā, kas pārsniegtu nepieciešamības robežas, vai vismaz nebūtu nodrošinājusi, ka datu saglabāšana netiek šādā veidā izmantota. Šajā jautājumā var izcelt četrus elementus.

59. Pirmajā vietā ir šā pasākuma neskaidrais mērķis un izplūdušais jēdziens "valstu kompetentās iestādes", kas ļauj izmantot saglabātos datus pārāk plašā izpratnē par nolūkiem un pārāk daudzām iestādēm. Turklāt nav konsekvences starp aizsargpasākumiem un piekļuves nosacījumiem datiem. Piemēram, nav paredzēts, ka visās dalībvalstīs piekļuve datiem ir iespējama tikai ar iepriekšēju tiesneša vai citas neatkarīgas iestādes atļauju.

60. Otrajā vietā jāmin apstākļi, ka maksimālais divu gadu saglabāšanas laikposms pārsniedz nepieciešamības robežas. Izvērtējuma ziņojumā iekļautā statistikas informācija no daudzām dalībvalstīm liecina, ka lielākais vairākums piekļuves pieprasījumu attiecas uz datiem, kuru vecums nepārsniedz sešus mēnešus, un proti, 86 %⁽⁵¹⁾. Turklāt sešpadsmit dalībvalstis savos tiesību aktos ir izvēlējušās viena gada saglabāšanas laikposmu vai vēl īsāku⁽⁵²⁾. Tas droši apstiprina, ka divu gadu maksimālais laikposms pārsniedz termiņu, ko par nepieciešamu atzīst lielākā daļa dalībvalstu.

61. Turklāt visās dalībvalstīs vienāda fiksēta saglabāšanas laikposma trūkums ir ļāvis pieņemt daudzus un dažādus valstu tiesību aktus, un tas var radīt sarežģījumus, jo ne vienmēr ir droši, ka valstu tiesību akti – par datu saglabāšanu vai datu aizsardzību – ir piemērojami gadījumos, kad operatori glabā datus citā dalībvalstī, nevis tajā, kur šie dati savākti.

62. Treškārt, drošības līmenis nav pietiekami saskaņots. Viens no būtiskākajiem secinājumiem, ko izdarīja 29. panta darba grupa 2010. gada jūlija ziņojumā, bija tāds, ka dažādās dalībvalstīs ir izstrādāta drošības pasākumu nesaskaņota kompilācija. Šķiet, Komisija uzskata pašreizējā direktīvā paredzētos drošības pasākumus par pietiekamiem, jo "nav konkrētu privātās dzīves aizskārums piemēru"⁽⁵³⁾. Tomēr izrādās, ka Komisija ir tikai lūgusi dalībvalstu valdības ziņot par šo jautājumu. Lai izvērtētu pašreizējo drošības noteikumu un pasākumu piemērotību, ir vajadzīgas plašākas konsultācijas un konkrētāka izpēte par ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem. Pat ja ziņojuma kontekstā

⁽⁵¹⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 22. lpp. 12 % attiecas uz datiem, kuru vecums ir no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem, bet 2 % attiecas uz datiem, kas vecāki par vienu gadu.

⁽⁵²⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 14. lpp.

⁽⁵³⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 30. lpp.

nav minēti konkrēti piemēri par drošības pārkāpumiem, dažās dalībvalstīs notikušie datu drošības pārkāpumi un skandāli datplūsmas datu un elektronisko komunikāciju jomā arī ir uzskatāmi par ilustratīviem brīdinājumiem. Šo problēmu nedrīkst uztvert vieglprātīgi, jo saglabāto datu drošībai ir būtiska nozīme attiecībā uz datu saglabāšanas sistēmu kā tādu – tā nodrošina visu citu aizsargpasākumu ievērošanu ⁽⁵⁴⁾.

63. Ceturtkārt, ziņojums neizskaidro, vai ir pierādīta visu saglabāto datu kategoriju nepieciešamība. Tālu runa un interneta dati ir nošķirti tikai ļoti vispārīgā veidā. Dažas dalībvalstis ir izvēlējušās noteikt īsākus saglabāšanas laikposmus interneta datiem ⁽⁵⁵⁾. Tomēr tas neļauj izdarīt vispārīgus secinājumus.

IV.3. Datu saglabāšanas direktīva nav paredzama

64. Vēl viens Datu saglabāšanas direktīvas trūkums ir saistīts ar to, ka tā nav paredzama. Paredzamības prasība izriet no vispārīgās prasības, kas iekļauta ECTK 8. panta 2. punktā un ES Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktā un paredz, ka ieviešanā ir jāregulē ar tiesību aktiem. Pēc ECT domām, tas nozīmē, ka šim pasākumam ir nepieciešams tiesisks pamats, ko noteiktu tiesību akti, un tam jābūt savietojamam ar tiesiskuma normām. Tātad tiesību aktiem jābūt atbilstoši pieejamiem un paredzamiem ⁽⁵⁶⁾. Eiropas Kopienų Tiesa ir arī uzsvērusi nolēmumā lietā *Österreichischer Rundfunk*, ka tiesību akti ir jāformulē pietiekami precīzi, lai pilsoņi varētu atbilstoši pielāgot savu uzvedību ⁽⁵⁷⁾. Tiesību aktos pietiekami skaidri jānorāda kompetentām iestādēm piešķirto pilnvaru apjoms un veids, kā tās izmantot ⁽⁵⁸⁾.

65. Arī kontROLSarakstā, kas iekļauts Komisijas Paziņojumā par ES Pamattiesību hartu, viens no atbildamajiem jautājumiem ir par to, vai visi pamattiesību ierobežojumi ir formulēti “precīzi un paredzami” ⁽⁵⁹⁾. Paziņojumā “Pārskats par informācijas pārvaldību brīvības, drošības un tiesiskuma jomā” Komisija arī norādīja, ka pilsoņiem ir “tiesības zināt, kādi personas dati par viņiem tiek apstrādāti vai apmainīti, kā arī to, kas un kādā nolūkā šīs darbības veic” ⁽⁶⁰⁾.

66. ES direktīvas gadījumā atbildība par atbilstību pamattiesībām, tostarp par paredzamības prasību, pamatā gulstas

uz dalībvalstīm, kuras ievieš šo direktīvu valstu tiesību aktos. Labi ir zināma prasība, ka šādas ieviešanas gaitā ir jāievēro pamattiesības ⁽⁶¹⁾.

67. Arī Izvērtējuma ziņojumā Komisija uzsver, ka direktīva “pati par sevi negarantē to, ka saglabātos datus uzglabā, iegūst un lieto pilnīgi atbilstīgi privātās dzīves un personas datu aizsardzības tiesību principiem”. Tā atgādina, ka “[a]tbildība par šo tiesību ievērošanu gulstas uz dalībvalstu pleciem” ⁽⁶²⁾.

68. Tomēr EDAU uzskata, ka arī ES direktīvai pašai noteiktā mērā ir jāatbilst paredzamības prasībai. Vai arī, pārfrāzējot Eiropas Kopienų Tiesu *Lindqvist* lietā, direktīvas nodrošinātajam režīmam nedrīkst “trūkt paredzamības” ⁽⁶³⁾. Jo īpaši tas attiecas uz ES pasākumu, kas liek dalībvalstīm organizēt liela apjoma ieviešanu pilsoņu tiesībās uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. EDAU atzīst, ka ES ir atbildīga vismaz par skaidri definēta mērķa nodrošināšanu un nepārprotamu izskaidrojumu, kas var iegūt piekļuvi datiem un ar kādiem nosacījumiem.

69. Šādu nostāju apstiprina arī jaunais Lisabonas līguma ieviestais tiesiskais konteksts, kas, kā jau teikts, paplašina ES kompetenci policijas un tiesas iestāžu sadarbībā krimināllietās un izvirza ES stingrākas prasības pamattiesību ievērošanā.

70. EDAU vēlas atgādināt, ka prasība par konkrētu mērķi un no tās izrietošais aizliegums apstrādāt datus veidā, kas ir nesavienojams ar šo mērķi (“mērķa ierobežojuma princips”), ir ļoti svarīgs personas datu aizsardzībai, kā to apstiprina ES Pamattiesību hartas 8. pants ⁽⁶⁴⁾.

71. Izvērtējuma ziņojums liecina, ka izvēle atstāt dalībvalstu ziņā precīzu definīciju par to, kas ir uzskatāms par “smagu noziegumu”, un līdz ar to, kas jāuzskata par “kompetentām iestādēm”, ir radījusi visdažādākos mērķu formulējumus, kam šie dati ir izmantoti ⁽⁶⁵⁾.

72. Komisija norāda, ka “[v]airākums dalībvalstu, kuras transponējušas direktīvu, saskaņā ar saviem tiesību aktiem ļauj piekļūt saglabātajiem datiem un lietot tos arī tādiem nolūkiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas, tostarp novērst un apkārt noziedzību principā, kā arī attiecībā uz dzīvības un veselības apdraudējumu” ⁽⁶⁶⁾. Dalībvalstis izmanto “tiesisko plaису”, ko nodrošina e-privātuma direktīvas 15. panta 1. punkts ⁽⁶⁷⁾. Komisija uzskata, ka šādā situācijā

⁽⁵⁴⁾ Par to skatīt arī EDAU 2005. gada atzinuma 29.–37. punktu. Skatīt arī uzraudzītāja vietnē 2011. gada 4. maija runu, kas atrodama EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>) iedaļā “Publications” >> “Speeches & Articles” >> “2011”.

⁽⁵⁵⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 14. lpp.

⁽⁵⁶⁾ Skatīt ECT nolēmuma 151. punktu lietā *S. and Marper*, kas minēta 7. zemsvītras piezīmē.

⁽⁵⁷⁾ Eiropas Kopienų Tiesa, 2003. gada 20. maijs, *Österreichischer Rundfunk*, C-465/00, 77. punkts, un ECT, *S. and Marper*, kas minēta 7. zemsvītras piezīmē, 95. punkts.

⁽⁵⁸⁾ Skatīt ECT, *Malone*, kas minēta 8. zemsvītras piezīmē, 66.–68. punkts.

⁽⁵⁹⁾ COM(2010) 573, kas minēts 31. zemsvītras piezīmē, 5. lpp.

⁽⁶⁰⁾ COM(2010) 385, kas minēts 17. zemsvītras piezīmē, 3. lpp.

⁽⁶¹⁾ Skatīt, piemēram, Eiropas Kopienų Tiesa, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, 87. punkts.

⁽⁶²⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 31. lpp.

⁽⁶³⁾ Eiropas Kopienų Tiesa, *Lindqvist*, 84. punkts.

⁽⁶⁴⁾ Skatīt arī Direktīvas 95/46/EK 6. pantu.

⁽⁶⁵⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 8. lpp.

⁽⁶⁶⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 8. lpp.

⁽⁶⁷⁾ Kā iepriekš apspriests 24. punktā.

gūtie dati var nebūt pietiekami “paredzamības nodrošināšanai, kas ir jebkura tiesiska pasākuma, ar kuru tiek ierobežotas tiesības uz privāto dzīvi, prasība”⁽⁶⁸⁾.

73. Šādos apstākļos nevar teikt, ka pati Datu saglabāšanas direktīva, jo īpaši kontekstā ar e-privātuma direktīvu, sniegtu skaidrību, kas nepieciešama, lai ES līmenī piepildītu paredzamības principu.

V. TURPMĀKAIS CEĻŠ: JĀIZVĒRTĒ VISAS IESPĒJAS

74. Analīze iepriekšējā daļā pamato secinājumu, ka Datu saglabāšanas direktīva neatbilst prasībām, ko paredz tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Tāpēc ir skaidrs, ka Datu saglabāšanas direktīva nevar arī turpmāk pastāvēt pašreizējā redakcijā. Šajā ziņā Komisija rīkojas pareizi, ierosinot grozījumus pašreizējā datu saglabāšanas sistēmā⁽⁶⁹⁾.

75. Taču, pirms iesniegt priekšlikumu šīs direktīvas grozītai versijai:

- a) Komisijai ietekmes novērtējuma laikā ir jācenšas savākt no dalībvalstīm praktiskus papildu pierādījumus, lai pierādītu datu saglabāšanas kā ES tiesiska pasākuma nepieciešamību;
- b) ja lielākā daļa dalībvalstu uzskata datu saglabāšanu par nepieciešamu, visām šīm dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai kvantitatīvi un kvalitatīvi pierādījumi, kas to pamato;
- c) dalībvalstīm, kas iebilst pret datu saglabāšanas pasākumu, ir jāsniedz Komisijai informācija, kas ļautu plašāk novērtēt šo jautājumu.

76. Turklāt ietekmes novērtējumā ir jāizvērtē, vai cita alternatīva, kas mazāk aizskartu privāto dzīvi, nevarētu sniegt līdzīgus rezultātus vai joprojām nesniedz tos. Komisijai ir jāuzņemas iniciatīva šajā jautājumā, vajadzības gadījumā piesaistot ārēju ekspertīzi.

77. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka Komisija ir izziņojusi apspriešanos ar visām iesaistītajām personām, kas notiks ietekmes novērtējuma laikā⁽⁷⁰⁾. Šajā jomā EDAU mudina Komisiju meklēt veidu, kā tieši iesaistīt pilsoņus minētajā apspriešanās.

78. Jāuzsver, ka nepieciešamības novērtējumu un alternatīvu izskatīšanu, kas mazāk aizskartu tiesības uz privāto dzīvi, drīkst veikt tikai tainīgā veidā, atstājot atklātas visas izvēles par direktīvas nākotni. Šķiet, ka šajā jautājumā Komisija vispār izslēdz iespēju atcelt direktīvu gan *per se*, gan apvienojumā ar priekšlikumu par citu, vairāk mērķvirzītu ES pasākumu. Tādēļ EDAU aicina Komisiju ietekmes novērtējumā nopietni izskatīt arī šīs iespējas.

79. Nākamo Datu saglabāšanas direktīvu var izvērtēt tikai, panākot vienošanos par ES noteikumu nepieciešamību saistībā ar iekšējo tirgu un policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un ietekmes novērtējuma laikā pietiekami pierādot datu saglabāšanas nepieciešamību, ko atbalstītu un regulētu ES, tostarp rūpīgi izvērtējot arī citus pasākumus.

80. EDAU nenoliedz, ka saglabātajiem datiem ir liela vērtība tiesībsardzības nolūkiem un ka dažos konkrētos gadījumos tiem var būt izšķiroša nozīme. Tāpat kā Vācijas *Bundesverfassungsgericht*, EDAU neizslēdz iespēju, ka labi definēts pienākums saglabāt telekomunikāciju datus var būt pamatots dažos ļoti stingri noteiktos apstākļos⁽⁷¹⁾.

81. Tādēļ jebkuriem ES instrumentiem par datu saglabāšanu nākotnē ir jāatbilst šādām pamatprasībām:

- tiem jābūt vispusīgiem un patiesi saskaņotiem noteikumiem, kas regulē datu saglabāšanas pienākumu, kā arī kompetento iestāžu piekļuvi datiem un to turpmāku izmantošanu,
- tiem jābūt izsmeltošiem, un tas nozīmē, ka tiem ir skaidrs un precīzs mērķis, bet tiesiskā plaša, kas pastāv saskaņā ar e-privātuma direktīvas 15. panta 1. punktu, tiek likvidēta,
- tiem jābūt proporcionāliem, un tie nedrīkst pārsniegt nepieciešamības robežas (skatīt šajā jautājumā iepriekš IV daļas 2. punktā izteiktās piezīmes).

82. Parasti EDAU rūpīgi pārbaudīs jebkuru nākotnes priekšlikumu par datu saglabāšanu, ņemot vērā šos pamatnosacījumus.

VI. SECINĀJUMI

83. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka Komisija Izvērtējuma ziņojumā ir ņēmusi vērā arī direktīvas ietekmi uz pamattiesībām, lai gan Datu saglabāšanas direktīvas 14. pants to stingri neprasa.

84. Izvērtējuma ziņojums liecina, ka direktīva nav sasniegusi tās galveno mērķi, proti, valstu tiesību aktu saskaņošanu datu saglabāšanas jomā. Šāda nesaskaņotība ir neizdevīga visām iesaistītajām personām: pilsoņiem, uzņēmējiem un tiesībsardzības iestādēm.

85. Izvērtējuma ziņojums pamato secinājumu, ka Datu saglabāšanas direktīva neatbilst prasībām, ko paredz tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību, šādu iemeslu dēļ:

- nav pietiekami pamatota datu saglabāšanas nepieciešamība, kas paredzēta Datu saglabāšanas direktīvā,
- datu saglabāšanu varēja regulēt veidā, kas mazāk aizskar privāto dzīvi,

⁽⁶⁸⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 9. un 15. lpp.

⁽⁶⁹⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 32.–33. lpp.

⁽⁷⁰⁾ Skatīt Izvērtējuma ziņojuma 32.–33. lpp.

⁽⁷¹⁾ Skatīt *Bundesverfassungsgericht*, 1 BvR 256/08.

- Datu saglabāšanas direktīvai trūkst paredzamības.
86. EDAU aicina Komisiju ietekmes novērtējumā nopietni izvērtēt visas iespējas, tostarp iespēju atcelt direktīvu vai nu *per se*, vai apvienojumā ar priekšlikumu par citu, vairāk mērķvirzītu ES pasākumu.
87. Nākamo Datu saglabāšanas direktīvu var izvērtēt tikai, panākot vienošanos par ES noteikumu nepieciešamību saistībā ar iekšējo tirgu un policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un ietekmes novērtējuma laikā pietiekami pierādot datu saglabāšanas nepieciešamību, ko atbalstītu un regulētu ES, tostarp rūpīgi izvērtējot arī citus pasākumus. Minētajiem instrumentiem ir jāatbilst šādām pamatprasībām:
- tiem jābūt vispusīgiem un patiesi saskaņotiem noteikumiem, kas regulē datu saglabāšanas pienākumu, kā arī

kompetento iestāžu piekļuvi datiem un to turpmāku izmantošanu,

- tiem jābūt izsmelšošiem, un tas nozīmē, ka tiem ir skaidrs un precīzs mērķis, bet tiesiskā plaša, kas pastāv saskaņā ar e-privātuma direktīvas 15. panta 1. punktu, tiek likvidēta,
- tiem jābūt proporcionāliem, un tie nedrīkst pārsniegt nepieciešamības robežas.

Briselē, 2011. gada 31. maijā

Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs
Peter HUSTINX

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un atceļ Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999

(2011/C 279/02)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu;

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 7. un 8. pantu;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un jo īpaši tās 28. panta 2. punktu;

IR PIEŅĒMIS ŠĀDU ATZINUMU.

1. IEVADS

1. Komisija 2011. gada 17. martā pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un atceļ Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (turpmāk tekstā – Priekšlikums).

1.1. Apspriešanās ar EDAU

2. Padome nosūtīja Priekšlikumu EDAU 2011. gada 8. aprīlī. EDAU izprot šo vēstuli kā lūgumu sniegt ieteikumus Kopienas iestādēm un struktūrām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (turpmāk tekstā – Regula (EK) Nr. 45/2001) 28. panta 2. punktu. EDAU atzinīgi novērtē skaidro norādi par šo apspriešanos, kas sniegta Priekšlikuma preambulā.

3. Priekšlikuma mērķis ir grozīt Regulas (EK) Nr. 1073/1999 1.–14. pantu un svītrot 15. pantu. Paredzēts, ka tiks atcelta Padomes Regula (Euratom) Nr. 1074/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

4. Iepriekš ⁽³⁾, jau pirms Priekšlikuma pieņemšanas, Komisija sniedza EDAU iespēju iesniegt neoficiālas piezīmes. EDAU atzinīgi novērtē procesa atklātumu, kas jau sākumposmā ir palīdzējis uzlabot tekstu no datu aizsardzības viedokļa. Patiesi, dažas no šīm piezīmēm Priekšlikumā ir ņemtas vērā.

5. Šis jaunais teksts ir ilglaicīga izvērtējuma procesa rezultāts. Komisija 2006. gadā iesniedza priekšlikumu par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1073/1999. Tiesību akta priekšlikums bija vērst uz “labākas Biroja darbības efektivitātes un uzlabotas pārvaldības nodrošināšanu”.

6. Šis iepriekšējais priekšlikums tika apspriests Padomē un Eiropas Parlamentā saskaņā ar koplēmuma procedūru. EDAU sniedza savu atzinumu 2007. gada aprīlī, iekļaujot tajā daudzus novērojumus ar mērķi pārveidot priekšlikuma tekstu atbilstošāku datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 45/2001 ⁽⁴⁾. Eiropas Parlaments 2008. gada 20. novembrī ⁽⁵⁾ pirmajā lasījumā pieņēma rezolūciju, iekļaujot priekšlikumā aptuveni simts grozījumus.

7. Pēc Padomes Čehijas Republikas prezidentūras (2009. gada janvāris–jūnijs) lūguma Komisija 2010. gada jūlijā iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei atjauninātu pārdomu dokumentu par Biroja reformēšanu. Eiropas Parlaments 2010. gada oktobrī atzinīgi novērtēja šo pārdomu dokumentu un lūdza Komisiju atkal atsākt likumdošanas procedūru. Padome 2010. gada 6. decembrī pieņēma secinājumus par šo Komisijas iesniegto pārdomu dokumentu. OLAF Uzraudzības komiteja iesaistījās šajā diskusijā, sniedzot atzinumus par pārdomu dokumentu un par to, kā

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ 2011. gada janvārī.

⁽⁴⁾ Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV C 91, 26.4.2007., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. novembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), P6_TA-PROV(2008) 553.

OLAF ievēro pamattiesības un procesuālās garantijas izmeklēšanas gaitā. Pēc tam Komisija iesniedza šo jauno Priekšlikumu.

1.2. Priekšlikuma nozīmība un EDAU ieteikums

8. Priekšlikums paredz noteikumus, kas būtiski ietekmē fizisku personu tiesības. OLAF arī turpmāk vāks un pēc tam apstrādās sensitīvus datus saistībā ar aizdomām par likumpārkāpumiem, likumpārkāpumiem un kriminālo sodāmību, kā arī informāciju, uz kuras pamata fiziskai personai var atņemt tiesības, labumu vai līgumu, ciktāl šī informācija rada īpašu apdraudējumu datu subjektu tiesībām un brīvībām. Pamattiesības uz personas datu aizsardzību ir svarīgas ne tikai pašas par sevi, bet tām ir arī cieša saistība ar citām pamattiesībām, piemēram, nediskrimināciju un pareizu likuma piemērošanas procesu, tostarp tiesībām uz aizstāvību OLAF veiktās izmeklēšanas laikā. Pareiza procesa ievērošana ietekmē pierādījumu derīgumu un ir uzskatāma par OLAF prioritāti pārskatatbildības stiprināšanā. Tādēļ ir būtiski nodrošināt, lai izmeklēšanas gaitā tiktu pienācīgi garantētas pamattiesības, tostarp tajā iesaistīto personu tiesības uz datu aizsardzību un privāto dzīvi.

1.3. Priekšlikuma pamatelementi

9. Priekšlikuma deklarētais mērķis ir paaugstināt OLAF darbības efektivitāti, rezultativitāti un pārskatatbildību, vienlaikus saglabājot izmeklēšanas neatkarīgumu. Šis mērķis būtu jāsasniedz galvenokārt: i) paplašinot sadarbību un informācijas apmaiņu ar citām ES iestādēm, birojiem, struktūrām un aģentūrām, kā arī dalībvalstīm; ii) precizējot *de minimis* metodi⁽⁶⁾ izmeklēšanā; iii) nostiprinot procesuālās garantijas personām, kuru lietas izmeklē OLAF; iv) paredzot OLAF iespēju slēgt administratīvas vienošanās, lai atvieglotu informācijas apmaiņu ar Eiropolu, Eurojust, trešo valstu kompetentām iestādēm un starptautiskajām organizācijām; un v) izskaidrojot Uzraudzības komitejas uzraudzības funkciju.
10. EDAU atbalsta piedāvāto grozījumu mērķus un šajā ziņā atzinīgi novērtē Priekšlikumu. EDAU jo īpaši novērtē jauna 7a. panta ieviešanu, kas velts procesuālajām garantijām fiziskām personām. Attiecībā uz fizisko personu tiesībām uz personas datu un privātās dzīves aizsardzību EDAU uzskata, ka Priekšlikums kopumā paredz uzlabojumus visā-vīs pašreizējo situāciju. Jo īpaši atzinīgi EDAU novērtē to, ka tiek skaidri atzīta datu subjektu tiesību nozīmība saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001⁽⁷⁾ 11. un 12. pantu.

⁽⁶⁾ Proti, OLAF ir jādefinē izmeklēšanas prioritātes un jāpievēršas tām, lai efektīvi izmantotu resursus.

⁽⁷⁾ Skatīt Priekšlikuma jauno 7.a pantu un 8. panta 4. punktu.

11. Tomēr neatkarīgi no vispārējā labvēlīgā iespaida EDAU uzskata, ka no personas datu aizsardzības viedokļa Priekšlikumu var vēl uzlabot papildus, neapdraudot tajā izvirzītos mērķus. Jo īpaši EDAU bažas raisa iespēja, ka, tā kā noteiktos aspektos pietrūkst saskanības, Priekšlikumu var interpretēt kā *lex specialis*, kas regulē OLAF izmeklēšanas gaitā savāktu personas datu apstrādi, un ka tam varētu piešķirt noteicošu spēku, salīdzinot ar Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētā vispārējā datu aizsardzības regulējuma piemērošanu. Tādējādi rodas risks, ka Priekšlikumā iekļautos datu aizsardzības standartus varētu interpretēt *ex contrario* kā zemāka statusa, salīdzinot ar regulā paredzētajiem, un tas viss netiek skaidri pamatots ne pašā Priekšlikumā, ne paskaidrojuma rakstā.

12. Lai novērstu šādu iespēju, turpmākajos punktos ir sniegta Priekšlikuma analīze, no vienas puses, raksturojot tā trūkumus, bet, no otras puses, piedāvājot konkrētus veidus, kā uzlabot situāciju. Šī analīze aprobežojas ar noteikumiem, kam ir tieša ietekme uz personas datu aizsardzību, jo īpaši 1. panta 8., 9., 10., 11. un 12. punktu, saskaņā ar ko ir pievienots vai grozīts 7.a, 7.b, 8., 9., 10. un 10.a pants.

2. PRIEKŠLIKUMA ANALĪZE

2.1. Vispārīga informācija

13. OLAF tika izveidots 1999. gadā⁽⁸⁾, lai aizsargātu ES finanšu intereses un nodokļu maksātāju naudu pret krāpšanu, korupciju un jebkuru citu nelikumīgu darbību. Birojs ir piesaistīts Komisijai, taču ir neatkarīgs no tās. OLAF veic izmeklēšanu, kas var būt ārēja⁽⁹⁾ (proti, izmeklēšana, kas var notikt dalībvalstīs vai trešās valstīs) un iekšēja⁽¹⁰⁾ (izmeklēšana ES iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās), lai apkarotu krāpšanu un nelikumīgas darbības, kas var kaitēt Eiropas Savienības finanšu interesēm.
14. Turklāt OLAF var arī i) pārsūtīt valstu kompetentajām iestādēm informāciju, kas atklāta ārējas izmeklēšanas gaitā; ii) pārsūtīt valstu tiesu iestādēm informāciju, kas atklāta iekšējas izmeklēšanas gaitā jautājumos, kuri saistāmi ar kriminālprocesu rezultātiem; un iii) pārsūtīt attiecīgai

⁽⁸⁾ Komisijas Lēmums 1999/352/EK (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp. Skatīt arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽⁹⁾ Skatīt Regulas (EK) Nr. 1073/1999 3. pantu.

⁽¹⁰⁾ Skatīt Regulas (EK) Nr. 1073/1999 1. un 4. pantu.

iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai informāciju, kas iegūta iekšējās izmeklēšanas gaitā ⁽¹¹⁾.

15. OLAF var arī cieši sadarboties ar Eurojust ⁽¹²⁾ un Eiropolu ⁽¹³⁾, lai pildītu likumā paredzēto pienākumu, apkarojot krāpšanu, korupciju un jebkuras citas darbības, kas var ietekmēt ES finanšu intereses. Saistībā ar to Eiropols ⁽¹⁴⁾ un Eurojust ⁽¹⁵⁾ var apmainīties ar operatīvo, stratēģisko vai tehnisko informāciju ar OLAF, tostarp ar personas datiem.

16. Pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1073/1999, OLAF var veikt izmeklēšanu arī trešās valstīs saskaņā ar dažādiem sadarbības līgumiem, kas ir spēkā starp Eiropas Savienību un šīm trešām valstīm. Krāpnieciskas darbības, kas kaitē Eiropas Savienības budžetam, var notikt arī ārpus Eiropas Savienības teritorijas, piemēram, attiecībā uz ārvalstu palīdzību, ko ES piešķir attīstības valstīm, kandidātvalstīm vai citām saņēmējām valstīm, vai attiecībā uz muitas tiesību aktu pārkāpumiem. Tādējādi, lai efektīvi atklātu un novērstu šos pārkāpumus, OLAF ir jāveic inspekcijas un pārbaudes

uz vietām, arī trešās valstīs. Lai ilustrētu starptautiskās sadarbības un tādējādi arī datu apmaiņas nozīmīgumu, jānorāda, ka pašlaik Eiropas Savienībai ir noslēgti vairāk nekā 50 līgumi par savstarpēju administratīvu palīdzību muitas jomā, tostarp ar tādiem lieliem tirdzniecības partneriem kā Ķīna, Amerikas Savienotās Valstis, Japāna, Turcija, Krievijas Federācija un Indija.

17. Pēdējo gadu laikā EDAU ne reizi vien ir iejaucies Regulas (EK) Nr. 45/2001 īstenošanā OLAF darbā. Attiecībā uz Priekšlikuma galveno jautājumu (OLAF izmeklēšanas darbībām) jāpiemin tādi atzinumi kā 2006. gada 23. jūnija atzinums par OLAF iekšējās izmeklēšanas iepriekšējās pārbaudes paziņojumu ⁽¹⁶⁾; 2007. gada 4. oktobra atzinums par ārējās izmeklēšanas iepriekšējās pārbaudes pieciem paziņojumiem ⁽¹⁷⁾ un 2007. gada 19. jūlija atzinums par iepriekšējās pārbaudes paziņojumu attiecībā uz izmeklēšanas funkcijas īstenošanas regulāro uzraudzību ⁽¹⁸⁾ saistībā ar Uzraudzības komitejas darbībām.

2.2. Privātuma un ietekmes novērtēšana

18. Ne Priekšlikums, ne arī tam pievienotais paskaidrojuma raksts neapskata Priekšlikuma ietekmi uz datu aizsardzības noteikumiem. Tas arī nepievēršas ietekmes novērtējumam uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Paskaidrojums par to, kā tiks risināti ietekmes uz datu aizsardzību jautājumi, noteikti palielinātu Priekšlikuma vispārējā novērtējuma pārskatāmību. EDAU ir pārsteigts par to, ka paskaidrojuma rakstā vispār nav nevienas nodaļas ar nosaukumu "Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējumu rezultāti".

2.3. Regulas (EK) Nr. 45/2001 piemērošana

19. Kā jau norādīts iepriekšējā atzinumā par 2006. gada priekšlikumu ⁽¹⁹⁾, EDAU pauž gandarījumu par to, ka priekšlikumā atzīts, ka Regula (EK) Nr. 45/2001 ir piemērojama visām datu apstrādes darbībām, kas veiktas saistībā ar OLAF izmeklēšanām. Jo īpaši 8. panta 4. punkta jaunā

⁽¹¹⁾ Skatīt Regulas (EK) Nr. 1073/1999 10. pantu.

⁽¹²⁾ Eurojust tika izveidots ar Padomes Lēmumu 2002/187/TI (vēlāk grozīts ar Padomes Lēmumu 2003/659/TI un Padomes Lēmumu 2009/426/TI (2008. gada 16. decembris) par Eurojust stiprināšanu) kā Eiropas Savienības struktūra ar juridiskas personas statusu, lai veicinātu un uzlabotu koordināciju un sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām tiesu iestādēm. Un, proti, šā lēmuma 26. panta 4. punkts paredz, ka "(..) OLAF var veicināt Eurojust darbu – koordinēt izmeklēšanu un kriminālvajāšanas procedūras attiecībā uz Eiropas Kopienas finansiālo interešu aizsardzību – vai nu pēc Eurojust iniciatīvas, vai pēc OLAF pieprasījuma, ja attiecīgās kompetentās valsts iestādes neiebilst pret šādu līdzdalību". 2008. gadā Eurojust un OLAF noslēdza administratīvu vienošanos (2008. gada 24. septembra praktiskais nolīgums par sadarbības mehānismiem starp Eurojust un OLAF), lai veicinātu sadarbību starp abām šīm struktūrām un iekļāva tajā īpašu noteikumu par personas datu nosūtīšanu.

⁽¹³⁾ Eiropols ir Eiropas tiesībsardzības aģentūra, kuras mērķis ir uzlabot kompetento iestāžu efektivitāti un sadarbību dalībvalstīs, novēršot un apkarojot terorismu, neatļautu narkotiku kontrabandu un citus smagus organizētās noziedzības veidus. Padomes Lēmuma 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu), 22. pants paredz: "Ja tas ir lietderīgi tā uzdevumu veikšanai, Eiropols var izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar (..) Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF)." Šis pants arī paredz, ka, pirms stājas spēkā nolīgumi vai sadarbības līgumi ar dažādām ES iestādēm, ar ko Eiropolam ir jāsadarbojas, Eiropols var "tieši saņemt un izmantot informāciju, tostarp personas datus, no (..) iestādēm, ja vien tas ir vajadzīgs tā uzdevumu likumīgai veikšanai, un tas var (..) tieši nosūtīt informāciju, tostarp personas datus, šādām iestādēm, ja tas ir vajadzīgs saņēmēja uzdevumu likumīgai veikšanai".

⁽¹⁴⁾ Skatīt Padomes Lēmuma 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu), 22. pantu, OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

⁽¹⁵⁾ Skatīt Padomes Lēmuma 2009/426/TI (2008. gada 16. decembris) par Eurojust stiprināšanu un ar kuru groza Lēmumu 2002/187/TI, 1. panta 26. punktu.

⁽¹⁶⁾ Lieta 2005-418, pieejama vietnē: <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁷⁾ Lieta 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50 un 2007-72, pieejama vietnē: <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁸⁾ Lieta 2007-73, pieejama vietnē: <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁹⁾ Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV C 91, 26.4.2007., 1. lpp.

redakcija⁽²⁰⁾ skaidri uzsver šīs regulas nozīmi saistībā ar dažādām OLAF darbībām. Tādējādi ir atjaunināts Regulas (EK) Nr. 1073/1999 teksts, kas tikai norādīja uz Direktīvu 95/46/EK kā uz atsauci datu aizsardzības pienākumu jautājumos.

20. 8. panta 4. punkta pēdējais teikums ievieš prasību par datu aizsardzības inspektora iecelšanu: "Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 24. pantu Birojs ieceļ datu aizsardzības inspektoru." EDAU atzinīgi novērtē arī šo iespraudumu, kas formalizē datu aizsardzības inspektora faktisko iecelšanu OLAF.

21. Taču EDAU ir noraižējies par to, ka datu aizsardzības standartu iekļaušana piedāvātajā tekstā pilnā mērā neatbilst regulas prasībām, un tas var radīt bažas par to saskanību. Šis aspekts tiks sīkāk analizēts turpmāk.

3. KONKRĒTAS PIEZĪMES

3.1. OLAF un pamattiesību, arī datu aizsardzības principu, ievērošana

22. OLAF veiktā izmeklēšana var nopietni ietekmēt fizisku personu pamattiesības. Kā norādīja Eiropas Tiesa spriedumā Kadi lietā⁽²¹⁾, šīs tiesības aizsargā Kopienas tiesiskā sistēma. Precīzāk, spriedumā Schecke lietā⁽²²⁾ Tiesa, atsaucoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("harta")⁽²³⁾ un jo īpaši uz tās 8. un 52. pantu, uzsvēra, ka jebkādi ierobežojumi personas datu aizsardzības tiesībām var tikt noteikti, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, respektē šo tiesību būtību un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārīgas nozīmes

⁽²⁰⁾ "Birojs apstrādā vienīgi tādus personas datus, kas ir nepieciešami, lai pildītu tā uzdevumus saskaņā ar šo regulu. Šāda personas datu apstrāde notiek saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, tostarp sniedzot datu subjektam attiecīgu informāciju, kā prasīts minētās regulas 11. un 12. pantā. Šādu informāciju drīkst paziņot tikai tām personām Savienības iestādēs vai dalībvalstīs, kurām šī informācija ir jāzina amata pienākumu veikšanai, un to var izmantot tikai, lai novērstu krāpšanu, korupciju vai kādu citu pretlikumīgu darbību. (...)".

⁽²¹⁾ 2008. gada 3. septembra spriedums apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P, Kadi v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, 283. punkts: "(...) pamattiesības ir neatņemama vispārīgo tiesību principu, – kuru ievērošanu nodrošina Tiesa –, sastāvdaļa. Šajā nolūkā Tiesa ievēro dalībvalstīm kopīgās konstitucionālās tradīcijas, kā arī norādes, ko sniedz cilvēktiesību aizsardzības jomā noslēgtie starptautiskie nolīgumi, kuru izstrādē dalībvalstis ir piedalījušās vai kuriem tās ir pievienojušās. Šajā saistībā ECTK ir īpaša nozīme." Skatīt arī 304. punktu.

⁽²²⁾ 2010. gada 9. novembra spriedums apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09, Volker und Markus Schecke, 44. un turpmākie punkti.

⁽²³⁾ Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ECTK piemēro visām darbības jomām Eiropas Savienībā.

mērķiem, ko atzinusi Eiropas Savienība. EDAU pievērš lielu uzmanību pamattiesību ievērošanai OLAF darbības jomā.

23. Priekšlikuma 13. apsvērumā ir paskaidrots, ka izmeklēšanā iesaistīto personu pamattiesības būtu jāievēro visu laiku, jo īpaši tad, kad tiek sniegta informācija par notiekošo izmeklēšanu. Pēc tam šis apsvēruma uzsvēr nepieciešamību ievērot izmeklēšanas konfidencialitāti, iesaistīto personu likumīgās tiesības, tiesvedībai piemērojamos valsts noteikumus un, visbeidzot, Eiropas Savienības tiesību aktus par datu aizsardzību. Ir precizēts, ka informācijas apmaiņai būtu jāpiemēro samērīguma un vajadzības pēc informācijas principi.

24. Šķiet, ka šis apsvēruma ievieš ierobežojumu pamattiesību piemērošanai gan *ratione personae* (ierobežojot ar izmeklēšanā iesaistīto personu loku), gan *ratione materiae* (ierobežojot ar informācijas apmaiņu). Tas var radīt nepareizas teksta interpretācijas, saskaņā ar kurām pamattiesības OLAF darbības jomā piemērotu "ierobežotā" veidā⁽²⁴⁾.

25. Tādējādi EDAU ierosina izmainīt šā apsvēruma tekstu, lai nepieļautu iespējamās nepareizās interpretācijas – apsvēruma norāda, ka "izmeklēšanā iesaistīto personu" pamattiesības būtu jāievēro visu laiku. Tā kā OLAF strādā ne tikai ar izmeklēšanā iesaistītajām personām ("aizdomās turamajiem"), bet arī ar informētajiem (personām, kas sniedz informāciju par iespējamās vai esošās lietas faktu), ziņotājiem⁽²⁵⁾ (personām ES iestādēs, kuras ziņo OLAF par faktiem, kas saistās ar iespējamu vai esošu lietu) un lieciniekiem, šajā noteikumā vajag plašāk definēt to "personu" kategorijas, kas izmanto pamattiesības.

26. Turklāt 13. apsvēruma pievēršas pamattiesību ievērošanai jo īpaši "informācijas apmaiņas" kontekstā. Papildus pamattiesībām un konfidencialitātei atzinumā ir norādīts arī: "Ar informāciju, kas tiek nosūtīta vai saņemta izmeklēšanas laikā, būtu jārikojas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību." Šā teikuma atrašanās vieta var radīt pārpratumus, un tas ir jāiekļauj atsevišķā apsvērumā, lai būtu skaidrs, ka datu aizsardzības tiesību aktu ievērošana ir atsevišķs un patstāvīgs jautājums, kas nav saistīts tikai ar informācijas apmaiņu vien.

⁽²⁴⁾ Skatīt arī turpmāk 36. punktu.

⁽²⁵⁾ Skatīt atzinumu par iepriekšējas pārbaudes paziņojumu, kas saņemts no Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) datu aizsardzības inspektora par OLAF veikto iekšējo izmeklēšanu, 2006. gada 23. jūnijs, lieta 2005/0418, pieejams vietnē: <http://www.edps.europa.eu>

27. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka 7.a pants ir īpaši veltīts procesuālajām garantijām izmeklēšanas laikā. Šis jaunais noteikums saskan ar Priekšlikuma deklarēto mērķi pastiprināt OLAF pārskatatbildību. Šis pants arī atsaucas uz hartu, kurā ir iekļauti noteikumi, kas ir atbilstīgi OLAF veiktās izmeklēšanas jomā, proti. 8. pants ("Personas datu aizsardzība") un visa VI nodaļa ("Tiesiskums").
28. Priekšlikuma 7.a panta 1. punkts liek Birojam vākt pierādījumus pret attiecīgo personu un par labu tai un atgādina par pienākumu veikt izmeklēšanu objektīvi un neitrāli. Šiem principiem ir labvēlīga ietekme uz "datu kvalitātes" ⁽²⁶⁾ principu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. pantā, ciktāl kritēriji prasa, lai dati būtu precīzi, atbilstīgi objektīvajai realitātei, pilnīgi un atjaunināti. Tādējādi EDAU atzinīgi novērtē šā punkta iekļaušanu.
- Tiesības uz informāciju, piekļuve tai un izlabošana*
29. Turpmākie 7.a panta punkti raksturo OLAF izmeklēšanas dažādus posmus. Minētos posmus var apkopot šādi: i) intervijas ar lieciniekiem vai iesaistītajām personām (7.a panta 2. punkts); ii) persona, ko izmeklēšana atzinusi par iesaistītu (7.a panta 3. punkts); iii) izmeklēšanas secinājumi par šīs personas vārdu (7.a panta 4. punkts).
30. EDAU norāda, ka pienākums sniegt informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu ir minēts (tikai) saistībā ar iepriekš nosaukto iii) posmu. EDAU ir gandarīts, ka Priekšlikumā ir iekļauti EDAU ieteikumi, kas sniegti tā 2006. gada normatīvajā atzinumā ⁽²⁷⁾.
31. Tomēr šādu selektīvu datu subjekta tiesību pieminēšanu saistībā tikai ar vienu procedūras posmu var interpretēt tā, ka šo pašu informāciju nedrīkst izpaust datu subjektam (lieciniekam vai iesaistītajai personai), kad viņš vai viņa saņem uzaicinājumu uz interviju vai kad darbinieks tiek informēts, ka izmeklēšana var viņam pievērsties. Tādējādi tiesiskās skaidrības nolūkā EDAU ierosina iekļaut atsauci uz attiecīgajiem pantiem par visām trim situācijām, kas iepriekš minētas i), ii) un iii) punktā. Tomēr pēc tam, kad datu subjektam ir sniegta informācija saistībā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. vai 12. pantu, vairs nav nepieciešams sniegt to pašu informāciju arī turpmākajos posmos.
32. Turklāt teksts neparedz nekādu specifiskāciju attiecībā uz datu subjekta tiesībām uz piekļuvi datiem un datu izlabošanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 13. un 14. pantu. Šīs tiesības aizsargā hartas 8. panta 2. punkts, un tāpēc tām ir īpaša nozīme citu datu subjekta tiesību vidū. EDAU jau bija lūdzis ⁽²⁸⁾ iekļaut tekstā skaidrāku specifiskāciju par datu subjekta tiesībām uz piekļuvi un izlabošanu, lai novērstu teksta nepareizas interpretācijas risku, ka tas ievieš kādu īpašu "zemāka standarta" datu aizsardzības režīmu personām, kas iesaistītas OLAF izmeklēšanā. EDAU pauž nožēlu, ka Priekšlikumā šie aspekti nav risināti.
33. EDAU vēlas arī norādīt uz iespēju ierobežot tiesības uz informēšanu, piekļuvi datiem un datu izlabošanu īpašos gadījumos, kā to paredz Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pants. Tādējādi OLAF atbilstība datu aizsardzības noteikumiem var sadzīvot ar nepieciešamību ievērot izmeklēšanas konfidencialitāti. Šis aspekts tiks sīkāk analizēts turpmākos punktos.
- Izmeklēšanas konfidencialitāte un datu subjekta tiesības*
34. Kopumā EDAU atzīst, ka OLAF uzdevumiem izmeklēšanā ir nepieciešama spēja aizsargāt izmeklēšanas konfidencialitāti, lai efektīvi apkarotu krāpšanu un nelikumīgās darbības, un tas arī ir OLAF pienākums. Tomēr EDAU uzsver, ka šī spēja ietekmē noteiktas datu subjektu tiesības un ka Regula (EK) Nr. 45/2001 paredz īpašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem šīs tiesības drīkst ierobežot attiecīgā gadījumā (20. pants).
35. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pantu tiesības, ko paredz 4. pants (datu kvalitāte) un 11.–17. pants (nosūtāmā informācija, piekļuves tiesības, datu izlabošana, bloķēšana, izdzēšana un trešo personu tiesības saņemt paziņojumu), var ierobežot tik ilgi, kamēr tas ir nepieciešams, cita starpā, šādiem aizsardzības pasākumiem: "a) noziedzīgu nodarījumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana vai kriminālvajāšana" vai "b) dalībvalsts vai Eiropas Kopienu svarīgas ekonomiskas vai finansiālas intereses" un "e) uzraudzības, pārbaudes (...) uzdevums, (...) [kas] saistīts ar valsts pārvaldes īstenošanu a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos." Tas pats pants paredz, ka datu subjektu informē par galvenajiem iemesliem, kas ir pamatā ierobežojuma piemērošanai, kā arī par viņa tiesībām vērsties pie EDAU (20. panta 3. punkts). Turklāt 20. panta 5. punkts paredz, ka minētās informācijas sniegšanu var atlikt tik ilgi, kamēr šāda datu subjekta informēšana vairs nekavē piemērotos ierobežojumus.

⁽²⁶⁾ Skat. 25. atsauci.

⁽²⁷⁾ Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), OV C 91, 26.4.2007., 1. lpp., 14. un turpmākie punkti.

⁽²⁸⁾ EDAU 2006. gada atzinumā, skatīt iepriekš 19. zemsvītras piezīmi.

36. Būtiski ir tas, ka Priekšlikuma tekstā ir paredzēti datu subjektu tiesību izņēmumi izmeklēšanas konfidencialitātes saglabāšanai. 7.a panta 4. punkts nosaka: "Neskarot 4. panta 6. punktu un 6. panta 5. punktu" ⁽²⁹⁾, nekādus secinājumus, kas konkrēti attiecas uz kādu personu, nedrīkst izdarīt "ja minētajai iesaistītajai personai nav bijusi iespēja rakstiski vai (...) intervijā paust savus apsvērumus par visiem uz viņu attiecīgiem faktiem un tai nav sniegta informācija, kas tiek prasīta Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantā." Tādēļ šķiet, ka teksts paredz, ka gadījumos, kas minēti 4. panta 6. punktā un 6. panta 5. punktā, datu subjekta tiesības tikt uzklašitām un tiesības saņemt informāciju var ierobežot.
37. Priekšlikums arī paredz, ka tad, kad ir nepieciešams saglabāt izmeklēšanas konfidencialitāti vai gadījumos, kas ietver tādu izmeklēšanas pasākumu izmantošanu, kas ir valsts tiesu iestādes kompetencē, OLAF ģenerāldirektors var pieņemt lēmumu liegt personai iespēju paust savus apsvērumus. Tekstā nav precizēts, vai šādā gadījumā jāatliek arī informēšana, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantā.
38. Teksta redakcija ir neskaidra. Pirmkārt, nav skaidra saistība starp iespējamajiem tiesību ierobežojumiem izmeklēšanā iesaistītajai personai attiecībā uz secinājumiem par šīs personas vārdu un informācijas veidu, kas OLAF jāsniedz attiecīgai ES struktūrai esošās izmeklēšanas ietvaros. Otrkārt, nav skaidrs, kuras datu subjekta tiesību kategorijas potenciāli varēs ierobežot. Treškārt, šajā pantā nav iekļauts nepieciešamais aizsargpasākums, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. panta 3. punktā.
39. Sekas var būt tādas, ka dažos gadījumos fiziskās personas var saskarties ar izmeklēšanas secinājumiem, neapzinoties, ka par tām ir notikusi izmeklēšana, un nesaņemot nekādu informāciju par iemesliem, kāpēc ir ierobežotas viņu tiesības tikt uzklašitām un saņemt informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu.
40. Ja tiktu ievērots Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. panta 3. un 5. punkts, šāds scenārijs *per se* nevarētu nonākt pretrunā regulai. Taču šķiet, ka nepārprotamas atsaucēs trūkums tekstā uz regulas pantiem neatbilst Priekšlikuma mērķim pastiprināt procesuālās garantijas par labu OLAF izmeklēšanā iesaistītajām personām un veicināt OLAF pārskatatbildību.
41. Tādējādi EDAU ierosina nepārprotami iekļaut tekstā datu subjekta tiesību iespējamo ierobežojumu Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. panta izpratnē. Turklāt tekstā ir jāpiemin procesuālie aizsargpasākumi, kas paredzēti 20. panta 3. punktā, kā arī iespējamais izņēmums 20. panta 5. punktā. Šāds skaidrs noteikums atvieglotu datu subjektam iespēju gūt tiesisko noteiktību un veicinātu OLAF pārskatatbildību.
42. Noslēgumā, lai noteiktu skaidru datu subjekta tiesību kopumu un ieviestu iespējamus izņēmumus saistībā ar izmeklēšanas konfidencialitāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pantu, EDAU ierosina tekstā nepārprotami norādīt:
- informāciju, kas sniedzama datu subjektam, lai ievērotu datu aizsardzības tiesību aktus (Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu) saistībā ar dažādiem posmiem OLAF veiktajā izmeklēšanā ⁽³⁰⁾: i) intervijām (7.a panta 2. punkts); ii) sniedzot informāciju, kad persona izmeklēšanā atzīta par iesaistītu (7.a panta 3. punkts); un iii) izmeklēšanas beigās (7.a panta 4. punkts),
 - informācijas veidu, kuras sniegšanu OLAF varētu atlikt izmeklēšanas konfidencialitātes dēļ, paredzot skaidrus nosacījumus un datu subjekta kategorijas, uz ko attiecas atlikšana,
 - informāciju, kas jāsniedz datu subjektam, lai ievērotu datu aizsardzības tiesību aktus gadījumos, kad paziņošana saskaņā ar 11. vai 12. pantu ir atlikta vai ja tiesības uz piekļuvi datiem vai to izlabošanu ir ierobežotas (proti, informāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. panta 3. punktu), tostarp izņēmumu, kas saistīts ar iespēju vēl ilgāk atlikt informēšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. panta 5. punktu.
- ⁽²⁹⁾ 4. panta "Iekšēja izmeklēšana" 6. punkts paredz: "Ja izmeklēšana atklāj, ka loceklis vai darbinieks var būt iesaistīts iekšējā izmeklēšanā, par to informē attiecīgo iestādi, organizāciju, biroju vai aģentūru, kurai viņš ir piederīgs. Izņēmuma gadījumos, kad nevar nodrošināt izmeklēšanas konfidencialitāti, Birojs izmanto atbilstīgus alternatīvus informācijas kanālus". 6. panta "Izmeklēšanas procedūra" 5. punkts paredz: "Ja izmeklēšana liecina, ka varētu būt lietderīgi veikt piesardzības administratīvus pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, Birojs bez nepamatotas kavēšanās informē notiekošajā izmeklēšanā iesaistīto iestādi, organizāciju, biroju vai aģentūru. Sniegtajā informācijā norāda: a) ikviena iesaistītā locekļa vai darbinieka identitāti un attiecīgo faktu kopsavilkumu; b) jebkādu informāciju, kas var līdzēt iestādei, organizācijai, birojam vai aģentūrai lemt, vai ir lietderīgi veikt piesardzības administratīvus pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses; c) visus īpašos konfidencialitātes pasākumus, kas tiek jo īpaši ieteikti gadījumos, kas ietver tādu izmeklēšanas pasākumu izmantošanu, kas ir valsts tiesu iestādes kompetencē vai ārējās izmeklēšanas gadījumā – valsts iestādes kompetencē saskaņā ar izmeklēšanai piemērojamiem valsts noteikumiem. (...)", izcēlums pievienots.
- ⁽³⁰⁾ Kā iepriekš teikts, kad informācija datu subjektam vienreiz ir sniegta, nebūtu nepieciešams to pašu informāciju atkārtot arī turpmākajos posmos.

3.2. Informēšanas politika

43. EDAU uzsver, ka jebkurā izmeklēšanas informācijā, ko OLAF var publiskot, var ietilpt sensitīvi personas dati, tāpēc ir rūpīgi jāizvērtē jebkuras šādas publikācijas nepieciešamība. Pirmās instances tiesa (tagad Vispārējā tiesa) savā spriedumā *Nikolaou* lietā 2007. gadā⁽³¹⁾ nosprieda, ka OLAF ir pārkāpis Regulas (EK) Nr. 1073/1999⁽³²⁾ 8. panta 3. punktu un Regulu (EK) Nr. 45/2001, pienācīgi neizpildot savu pienākumu nodrošināt personas datu aizsardzību saistībā ar “noplūdi”⁽³³⁾ un preses informācijas publicēšanu⁽³⁴⁾.

44. Tādējādi EDAU atzinīgi novērtē 8. panta 5. punkta ieviešanu, kas skaidri paredz, ka ģenerāldirektors nodrošina, lai sabiedrība tiek informēta “neitrālā un objektīvā” veidā, ievērojot 8. pantā un 7.a pantā noteiktos principus. Ņemot vērā iepriekš izteiktās piezīmes par 7.a pantu attiecībā uz ierobežojumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumiem, EDAU jo īpaši pauž gandarījumu par 8. panta 5. punktā iekļauto atsauci uz vispārīgāko 8. panta noteikumu, kas paredz, ka jebkura personas datu apstrāde saistībā ar publiskojamo informāciju ir jāveic saskaņā ar visiem Regulas (EK) Nr. 45/2001 principiem.

3.3. Ziņotāju un informētāju identitātes konfidencialitāte

45. Saistībā ar pašreizējām izmaiņām EDAU vēlas uzstāt uz nepieciešamību ieviest īpašu noteikumu, lai garantētu ziņotāju un informētāju identitātes konfidencialitāti. EDAU uzsver, ka ziņotāju stāvoklis ir ļoti riskants. Personām, kas sniedz šādu informāciju, ir jāgarantē, ka viņu identitātei tiks saglabāta konfidencialitāte, jo īpaši vis-ā-vis personu, par kuras iespējamo nepareizo rīcību tiek ziņots⁽³⁵⁾. Pašreizējās garantijas (Komisijas Paziņojums SEC/2004/151/2) nav pietiekamas no juridiskā viedokļa. EDAU norāda, ka

šādam noteikumam ir jāatbilst 29. panta datu aizsardzības darba grupas atzinumam par iekšējām ziņošanas shēmām⁽³⁶⁾.

46. EDAU ierosina grozīt pašreizējo Priekšlikumu un izmeklēšanas laikā nodrošināt ziņotāju un informētāju identitātes konfidencialitāti, ciktāl tā nav pretrunā valstu noteikumiem, kas regulē tiesu procedūras. Jo īpaši tā persona, par kuru ir ziņots, būtu tiesīga uzzināt ziņotāja un/vai informētāja identitāti, lai varētu ierosināt pret to tiesvedību gadījumā, ja noskaidrojas, ka par viņu ir ļaunprātīgi sniegti nepatiesi ziņojumi⁽³⁷⁾.

3.4. Personas datu nosūtīšana no OLAF

Sadarbība ar Eurojust un Eiropolu

47. EDAU atzinīgi novērtē specifikācijas, kas iekļautas 6. apsvērumā un 10.a pantā, jo īpaši prasības iekļaušanu par skaidru juridisko pamatu, kas regulē sadarbību ar Eurojust un Eiropolu pilnīgā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001. Taču Priekšlikumam ir jābūt detalizētākam, lai precizētu datu aizsardzības režīmu atšķirības attiecībā uz Eurojust un Eiropolu.

48. Pašlaik OLAF ir noslēgts Praktisks nolīgums ar Eurojust⁽³⁸⁾, kurā izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem var notikt personas datu nosūtīšana. Sadarbība starp OLAF un Eurojust jo īpaši paredz apmaiņu ar lietu kopsavilkumiem, ar lietām saistīto stratēģisko un operatīvo informāciju, kā arī piedalīšanos sanāksmēs un savstarpēju palīdzību, kas var noderēt attiecīgo uzdevumu efektīvai un pareizai izpildei. Praktiskais nolīgums⁽³⁹⁾ galvenokārt definē *modus operandi* informācijas apmaiņai, tostarp ar personas datiem, un dažos gadījumos regulē vai precizē noteiktus elementus esošajā tiesiskajā sistēmā.

⁽³¹⁾ Lieta T-259/03, *Nikolaou v. Commission*, 2007. gada 12. jūlijs, OV C 247, 20.10.2007., 23. lpp.

⁽³²⁾ Šis pants īpaši atsaucas uz datu aizsardzības tiesību aktiem.

⁽³³⁾ *Nikolaou*, 213. punkts.

⁽³⁴⁾ *Nikolaou*, 232. punkts.

⁽³⁵⁾ To, cik svarīgi ir saglabāt ziņotāju identitātes konfidencialitāti, EDAU uzsvēra jau 2010. gada 30. jūlija vēstulē Eiropas ombudam par lietu 2010-0458 – vēstule ir atrodama EDAU tīmekļa vietnē (<http://www.edps.europa.eu>). Skatīt arī EDAU atzinumus par iepriekšējām pārbaudēm – 2006. gada 23. jūnija atzinumu par OLAF iekšējo izmeklēšanu (lieta 2005-0418) un 2007. gada 4. oktobra atzinumu par OLAF ārējo izmeklēšanu (lietas 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50 un 2007-72).

⁽³⁶⁾ Skatīt 29. panta darba grupas 2006. gada 1. februāra atzinumu 1/2006 par ES datu aizsardzības noteikumu piemērošanu iekšējām ziņošanas shēmām tādās jomās kā grāmatvedība, iekšējie grāmatvedības kontroles pasākumi, revīzijas jautājumi, cīņa pret kukuļošanu, banku un finanšu noziegumi – atzinums ir pieejams vietnē: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

⁽³⁷⁾ Skatīt 2011. gada 15. aprīļa atzinumu par finanšu noteikumiem, ko piemēro Eiropas Savienības gada budžetam, pieejams vietnē: <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁸⁾ 2008. gada 24. septembra praktiskais nolīgums par sadarbības mehānismiem starp Eurojust un OLAF: skatīt iepriekš 12. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁹⁾ Eurojust un OLAF praktiskais nolīgums, 4.1. punkts.

49. OLAF nav šāda nolīguma ar Eiropolu⁽⁴⁰⁾, tomēr Lēmums par Eiropolu atļauj Eiropolam tieši saņemt, izmantot un nosūtīt informāciju, tostarp personas datus, *inter alia* no OLAF arī pirms oficiāla apmaiņas nolīguma noslēgšanas, ciktāl tas ir nepieciešams Eiropola un OLAF likumīgo uzdevumu izpildei⁽⁴¹⁾. Lai šāda apmaiņa notiktu, ir jānoslēdz arī konfidencialitātes nolīgums starp šīm abām iestādēm. Lēmuma par Eiropolu 24. pants paredz vairākus aizsargpasākumus, kas Eiropolam jāievēro jautājumā par jebkādu datu nosūtīšanu, kas notiek pirms oficiāla apmaiņas nolīguma noslēgšanas: "Eiropols ir atbildīgs par datu nosūtīšanas likumību. Eiropols reģistrē visus saskaņā ar šo pantu veiktos datu nosūtīšanas gadījumus, kā arī nosūtīšanas pamatojumu. Datus nosūta tikai tad, ja saņēmējs apņemas datus izmantot tikai tiem mērķiem, kādiem tie ir nosūtīti." Šā lēmuma 29. pants arī precizē, kad Eiropols ir atbildīgs par trešo personu nosūtītajiem datiem.

50. EDAU stingri atbalsta īpaša nolīguma noslēgšanu ar Eiropolu par datu nosūtīšanu, un fakts, ka pagaidām nolīgums vēl nav noslēgts, pastiprina vajadzību iekļaut Priekšlikuma tekstā konkrētas garantijas. Ņemot vērā atšķirīgos datu aizsardzības režīmus saistībā ar personas datu nosūtīšanu no OLAF uz Eurojust un Eiropolu un *vice versa*, EDAU uzskata, ka Priekšlikumā ir skaidrāk jāparedz nepieciešamās garantijas un standarti, kam jāregulē sadarbība starp OLAF un šīm iestādēm, un šīs garantijas ir jāņem vērā pašreizējos un turpmākajos sadarbības līgumos starp tām.

51. Lai pastiprinātu vajadzību noslēgt administratīvu vienošanos, 10.a panta 2. punkta noteikums jāizsaka šādā redakcijā: "Birojs slēdz administratīvas vienošanās (...)" Tādējādi tas atspoguļotu līdzīgu noteikumu Lēmumā par Eiropolu⁽⁴²⁾, kas paredz, ka Eiropols slēdz līgumus vai sadarbības vienošanās ar citām ES iestādēm, struktūrām un aģentūrām. Turklāt Priekšlikuma 10.a pantā ir jāizskaidro, ka vispārīgais princips ir tāds – personas datu apmaiņai ar Eurojust un Eiropolu ir jāaprobežojas ar un tā nedrīkst pārsniegt nepieciešamo robežu, lai likumīgi izpildītu uzdevumus, kas uzticēti OLAF, Eiropolam un Eurojust. Priekšlikumā ir arī jāparedz OLAF pienākums reģistrēt visus nosūtītos datus un šādas nosūtīšanas pamatojumu, lai sekmētu OLAF pārskatatbildību attiecībā uz pienākumiem, ko uzliek Regula (EK) Nr. 45/2001 jautājumā par personas datu nosūtīšanu.

⁽⁴⁰⁾ 2004. gada 8. aprīļa administratīvais nolīgums aprobežojas ar stratēģiskās informācijas apmaiņu un nepārprotami izslēdz personas datu apmaiņu, atstājot šo jautājumu turpmākam nolīgumam starp Eiropolu un OLAF.

⁽⁴¹⁾ Lēmums par Eiropolu, 22.3. pants, skatīt iepriekš 14. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴²⁾ Lēmums par Eiropolu, 22.2. pants, skatīt iepriekš 14. zemsvītras piezīmi: "Eiropols slēdz līgumus vai sadarbības vienošanās ar 1. punktā minētajām iestādēm" (proti, Eurojust, OLAF, Frontex, CEPOL, ECB un EMCDDA).

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

52. 10.a panta 3. punkts norāda, ka "Vajadzības gadījumā Birojs var slēgt arī administratīvās vienošanās ar trešo valstu kompetentajiem dienestiem un starptautiskām organizācijām. Birojs veic koordināciju ar attiecīgajiem Komisijas dienestiem un Eiropas Ārējās darbības dienestu".

53. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka OLAF sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām ir sasaistīta ar administratīvo vienošanos noslēgšanu. Tomēr Priekšlikumā ir konkrētāk jārisina jautājumi par ietekmi uz datu aizsardzību, kas izriet no iespējamās datu apmaiņas ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

54. Priekšlikumam ir jābūt precīzākam attiecībā uz konkrētām prasībām un nosacījumiem iespējamai datu nosūtīšanai no un uz trešām valstīm un organizācijām. EDAU ierosina iekļaut 10.a panta 3. punktā arī šādu tekstu: "Ciktāl sadarbība ar starptautiskām organizācijām un trešām valstīm paredz personas datu nosūtīšanu no OLAF uz šīm struktūrām, jebkādi šādi nosūtīšanai ir jānotiek saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta kritērijiem."

Uzraudzības komitejas piekļuve personas datiem

55. EDAU atzinīgi novērtē Priekšlikuma 11. panta redakciju, saskaņā ar kuru "Uzraudzības komiteja pienācīgi pamatotās situācijās var lūgt Birojam papildu informāciju par izmeklēšanu, tomēr neiejaucoties izmeklēšanas veikšanā", jo šāda redakcija ievēro nepieciešamības principu attiecībā uz jebkuru iespējamo personas datu nosūtīšanu no OLAF uz Uzraudzības komiteju.

56. Jautājums par Uzraudzības komitejas piekļuvi to personu datiem, ko ietekmē vai var ietekmēt izmeklēšana, arī ir jāizskaidro saistībā ar reglamentu, kas Komitejai jāpieņem, pamatojoties uz jaunā 11. panta 6. punktu. EDAU priecātos par iespēju piedalīties šajā procesā, kas ļautu pieņemt jaunu Uzraudzības komitejas reglamentu. EDAU ieteikumu arī var iekļaut Priekšlikuma tekstā kā prasību par reglamenta pieņemšanu.

4. STRATĒGISKĀ PLĀNOŠANA

57. Papildus visiem iepriekš minētajiem konkrētajiem punktiem EDAU vēlas rosināt Komisiju piedāvāt atklātāku veidu, kā OLAF iekļaujas ES datu aizsardzības režīmā. OLAF būtu īstais laiks veikt stratēģisko plānošanu jautājumā par Biroja datu aizsardzības atbilstību, brīvprātīgi izskaidrojot praktisko metodi, kā tiks apstrādāti Biroja daudzie faili, kas satur personas datus. OLAF varētu jau iepriekš un publiski izskaidrot, kā Birojs apstrādā personas datus savā daudzveidīgajā darbībā. EDAU uzskata, ka šāda vispārēja un nepārprotama rīcība uzlabotu pārskatāmību par to, kā OLAF apstrādā personas datus, kā arī atvieglotu lietotājiem piekļuvi izmeklēšanas procesam.

58. Tādējādi EDAU ierosina, lai Priekšlikuma noteikumi uzdotu ģenerāldirektoram nodrošināt vispusīga pārskata sagatavošanu par visām dažādajām OLAF apstrādes darbībām un regulāri to atjaunināt, vai vismaz izskaidrot šo uzdevumu apsvērumā. Šāds pārskats – un tā rezultātiem ir jābūt pārskatāmiem, piemēram, iekļaujot tos gada ziņojumā vai citādi – ne tikai sekmētu OLAF dažādo darbību efektivitāti un savstarpējo saistību, bet arī mudinātu OLAF likt lielāku uzsvaru uz apstrādes darbību nepieciešamību un proporcionālītāti. Tas arī palīdzētu OLAF labāk pierādīt, ka Birojs pienācīgi ievēro privātās dzīves neaizskaramības un pārskatatbildības principus.

5. SECINĀJUMI

59. Noslēgumā EDAU atzinīgi novērtē tās izmaiņas tekstā, kas veicina Priekšlikuma atbilstību ES datu aizsardzības režīmam.

60. Tomēr EDAU vēlas arī norādīt uz vairākiem trūkumiem, kas ir jārisina, izmainot tekstu, un svarīgākie no tiem ir šādi:

- Priekšlikumā skaidri jāuzsver dažādu datu subjektu kategoriju tiesības uz informāciju, kā arī viņu tiesības uz piekļuvi datiem un to izlabošanu attiecībā uz visiem OLAF veiktās izmeklēšanas posmiem,
- Priekšlikumā jāizskaidro attiecības starp nepieciešamību pēc izmeklēšanas konfidencialitātes un datu aizsardzības režīmu, ko piemēro izmeklēšanas laikā – EDAU ierosina skaidri definēt un nodalīt datu subjektu tiesības, kā arī iespējamus izņēmumus konfidencialitātes prasību dēļ, kā arī nepārprotami ieviest aizsargpasākumus, ko paredz Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pants,
- Priekšlikumā jāizskaidro OLAF sabiedrības informēšanas politika saistībā ar datu aizsardzību,
- Priekšlikumā jāiekļauj īpaši noteikumi par ziņotāju un informētāju konfidencialitāti,
- Priekšlikumā jāizskaidro vispārīgie datu aizsardzības principi, uz kuru pamata OLAF var nosūtīt un saņemt informāciju, tostarp personas datus, apmainoties ar citām ES struktūrām un aģentūrām, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām,
- Priekšlikuma noteikumiem ir jāuzdod ģenerāldirektoram nodrošināt stratēģiska un vispusīga pārskata sagatavošanu par dažādām OLAF apstrādes darbībām, regulāri to atjaunināt un padarīt pārskatāmu, vai vismaz izskaidrot šo uzdevumu apsvērumā.

Briselē, 2011. gada 1. jūnijā

Giovanni BUTTARELLI

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja palīgs

**Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes
Regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību**

(2011/C 279/03)

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS,

kur gāzi un elektroenerģiju pārdod starp uzņēmumiem, kas ražo enerģiju un tirgotājiem, integritāte un pārredzamība ir ļoti būtiska, nosakot cenas, kuras maksā patērētāji.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu,

4. Tādēļ Priekšlikuma mērķis ir izveidot vispusīgus noteikumus ES līmenī, lai liegtu tirgotājiem izmantot iekšējo informāciju sava labuma gūšanai un liegtu manipulēt tirgu, mākslīgi izraisot to, ka cenas ir augstākas, nekā to pamato pieejamība, ražošanas izmaksas, enerģijas glabāšanas vai transportēšanas jauda. Proti, ierosinātie noteikumi aizliedz:

ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un īpaši tās 7. un 8. pantu,

— iekšējās informācijas izmantošanu, pārdodot vai pērkot enerģiju vairumtirgu līmenī; ekskluzīva informācija un tāda informācija, no kuras ir atkarīga cena, ir jāatklāj, pirms var notikt tirdzniecība,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾,

— darījumus, kas sniedz nepatiesus vai maldinošus signālus par enerģijas vairumtirgus produktu piedāvājumu, pieprasījumu vai cenām, un

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾, un jo īpaši tās 41. pantu,

— izplatīt nepatiesas ziņas vai baumas, kas sniedz maldinošus signālus par šiem produktiem.

IR PIEŅĒMIS ŠO ATZINUMU.

I. IEVADS

1. Eiropas Komisija 2010. gada 8. decembrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par enerģijas tirgus integritāti un pārredzamību⁽³⁾ ("Priekšlikums").

5. Tirgus uzraudzība Eiropas līmenī, lai atklātu iespējamus šo aizliegumu pārkāpumus, būs Eiropas Energoregulatoru sadarbības aģentūras ("ACER")⁽⁴⁾ pienākums.

2. Komisija neapspriedās ar EDAU, lai gan tas ir prasīts Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktā. Rīkojoties pēc savas ierosmes, EDAU pieņem šo atzinumu, pamatojoties uz iepriekš minētās regulas 41. panta 2. punktu. EDAU apzinās, ka šie ieteikumi parādās legīslatīvā procesa vēlā posmā. Tomēr tas uzskata, ka ir atbilstīgi un lietderīgi izdot šo atzinumu, ņemot vērā Priekšlikuma potenciālo būtisko ietekmi uz tiesībām uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību. Atsauce uz šo atzinumu ir jāiekļauj Priekšlikuma preambulā.

6. Saskaņā ar Priekšlikumu ACER būs savlaicīga piekļuve informācijai par darījumiem, kas notiek enerģijas vairumtirgos. Tostarp ir informācija par cenu, pārdoto daudzumu un iesaistītajām pusēm. Šos kompleksos datus kopīgo arī ar valstu regulatoriem, kuri tad ir atbildīgi par aizdomu par ļaunprātīgu izmantošanu izmeklēšanu. Gadījumos, kad notiek pārrobežu ietekme, ACER ir pilnvarota koordinēt izmeklēšanas. Valstu regulatīvās iestādes dalībvalstīs piemēro sodus.

3. Priekšlikuma galvenais mērķis ir novērst tirgus manipulācijas un iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu enerģijas (gāzes un elektroenerģijas) vairumtirgos. Vairumtirgu,

7. Priekšlikums seko vairākiem citiem neseniem legīslatīvo aktu priekšlikumiem ar mērķi stiprināt esošos finanšu uzraudzības pasākumus un uzlabot koordinēšanu un sadarbību ES līmenī, ieskaitot direktīvu par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām ("MAD")⁽⁵⁾ un direktīvu par finanšu

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. (turpmāk tekstā – "Direktīva 95/46/EK").

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp. (turpmāk tekstā – "Regula (EK) Nr. 45/2001").

⁽³⁾ COM(2010) 726 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ ACER ir Eiropas Savienības iestāde, kas dibināta 2010. gadā. Tās uzdevums ir palīdzēt valstu energoregulatoru iestādēm ES līmenī pildīt regulējošos uzdevumus, kurus tās pilda dalībvalstīs, un vajadzības gadījumā koordinēt to darbību.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu), OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

instrumentu tirgiem ("MiFID")⁽¹⁾. EDAU nesē komentēja vēl vienu no šiem priekšlikumiem⁽²⁾.

II. EDAU KOMENTĀRI UN IETEIKUMI

8. Priekšlikumā ir vairāki noteikumi, kas saistīti ar personas datu aizsardzību:

— 6. līdz 8. pants par tirgus uzraudzību un ziņošanu,

— 9. pants par "datu aizsardzību un darbības uzticamību",

— 10. un 11. pants par izmeklēšanu un izpildi, un

— 14. pants par "attiecībām ar trešām valstīm".

II.1. Tirgus uzraudzība un ziņošana (6. līdz 8. pants)

Saistītie noteikumi

9. Priekšlikums ir balstīts uz priekšnoteikumu, ka, lai atklātu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, i) ir nepieciešama efektīva tirgus uzraudzības sistēma ar savlaicīgu piekļuvi pilnīgiem darījumu datiem un ii) tostarp ir jānotiek uzraudzībai ES mērogā. Tādēļ regula paredz to, ka ACER apkopo, pārskata un izplata (saistītajām valsts un ES iestādēm) lielu daudzumu kompleksu datu no enerģijas vairumtirgiem.
10. Jo īpaši ierosinātā regula paredz to, ka tirgus dalībniekiem ir jānodrošina ACER viņu energoproduktu vairumtirdzniecības "darījumu uzskaitē". Papildus darījumu uzskaitē tirgus dalībniekiem ir jānodrošina ACER arī informācija, kas saistīta ar "elektroenerģijas vai dabasgāzes produktu ražošanas, uzglabāšanas, patēriņa vai pārvades iekārtu jaudu".
11. Iesniedzamās informācijas forma, saturs un iesniegšanas laiks tiks noteikts Komisijas deleģētajos aktos.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Lai iegūtu plašāku informāciju par saistīto legislatīvo priekšlikumu kontekstu, sk. EDAU atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ārpusbiržas atvasinājumiem, centrālajiem darījumu starpniekiem un darījumu reģistriem, kas izdots 2011. gada 19. aprīlī; jo īpaši tā 4., 5. un 17.–20. punktu.

EDAU komentāri un ieteikumi

12. Ņemot vērā to, ka Priekšlikumā ir paredzēts, ka uzraudzības un paziņošanas procesā apkopojamās informācijas saturu pilnībā noteiks deleģētie akti, nevar izslēgt, ka tostarp būs arī personas dati, t. i., jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu⁽³⁾. Saskaņā ar ES tiesību aktiem tas ir atļauts vienīgi tad, ja tas ir nepieciešami un samērīgi, ņemot vērā konkrēto nolūku⁽⁴⁾. Tādēļ ierosinātajā regulā būtu skaidri jānorāda, vai un kādā apmērā darījumu uzskaitē un informācijā par jaudu, kuru vāc uzraudzības nolūkos, varētu būt iekļauti jebkādi personas dati⁽⁵⁾.
13. Ja ir paredzēta personas datu apstrāde, varētu būt nepieciešami arī īpaši aizsargpasākumi, piemēram, attiecībā uz mērķa ierobežojumu, saglabāšanas laikposmu un informācijas iespējamajiem saņēmējiem. Ņemot vērā to būtiskumu, šie datu aizsardzības aizsargpasākumi būtu jāparedz tieši ierosinātās regulas tekstā, nevis deleģētajos aktos.
14. Savukārt, ja personas datu apstrāde nav paredzēta (vai arī šāda apstrāde varētu notikt izņēmuma gadījumos un būtu ierobežota līdz retiem gadījumiem, kad enerģijas vairumtirgotājs varētu būt fiziska, nevis juridiska persona), tas Priekšlikumā būtu skaidri jānorāda, vismaz uzskaitījumā.
- ### II.2. Datu aizsardzība un darbības uzticamība (9. pants)
- #### Saistītie noteikumi
15. 9. panta 1. punktā ACER ir noteikts pienākums nodrošināt "atbilstīgi 7. pantam saņemtās informācijas konfidencialitāti, integritāti un aizsardzību" (t. i., darījumu un jaudas uzskaites informācija, kas apkopota, veicot tirgus uzraudzību). 9. pantā ir arī noteikts, ka "attiecīgā gadījumā" ACER "izpilda" Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumus, apstrādājot datus atbilstīgi 7. pantam.
16. Turklāt 9. panta 1. punktā ir arī noteikts, ka ACER "identificē darbības riska cēloņus un mazina tos, izstrādājot atbilstošas sistēmas, pārbaudes un procedūras".
17. Visbeidzot, 9. panta 2. punkts ļauj ACER publiskot daļu no tās rīcībā esošās informācijas "ar nosacījumu, ka netiek atklāta komerciāli jutīga informācija par konkrētiem tirgus dalībniekiem vai atsevišķiem darījumiem".

⁽³⁾ Sk. Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta a) apakšpunktu.

⁽⁴⁾ Sk. Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 7. panta c) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 5. panta b) apakšpunktu.

⁽⁵⁾ Priekšlikuma 9. panta 1. punktā, atsaucoties uz Regulu (EK) Nr. 45/2001, ir norādīts, ka tā varētu būt, bet nav sniegta nekāda sīkāka informācija. Par to vairāk skatīt šā atzinuma II.2. sadaļā.

EDAU komentāri un ieteikumi

18. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka 9. pants daļēji ir veltīts datu aizsardzībai un ka ierosinātā regula īpaši pieprasa ACER ievērot Regulu (EK) Nr. 45/2001.

a) Regulas (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvas 95/46/EK piemērojamība

19. EDAU uzsver, ka, pamatojoties uz šo regulu, Regula (EK) Nr. 45/2001 ACER ir piemērojama pilnībā, kad vien tā apstrādā personas datus. Tādēļ Priekšlikumā būtu jāatgādina, ka Regula (EK) Nr. 45/2001 ir piemērojama ACER ne tikai tad, kad tā apstrādā datus atbilstīgi 7. pantam, bet arī citās situācijās: arī tad, kad ACER apstrādā personas datus saistībā ar aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu/pārkāpumiem saskaņā ar 11. pantu. Turklāt, precizējot, EDAU iesaka frāzes "attiecīgā gadījumā" vietā izmantot frāzi "ja tiek apstrādāti personas dati", lai aprakstītu situācijas, kad ACER ir jāievēro Regula (EK) Nr. 45/2001.

20. Tāpat ir jāatsaucas uz Direktīvu 95/46/EK, ņemot vērā to, ka šī direktīva ir piemērojama gadījumiem, kad personas datus apstrādā iesaistītās valstu regulatīvās iestādes. Patiesi, skaidrības labad, EDAU iesaka ierosinātajā regulā vispārīgi (vismaz uzskaitījumā) norādīt, ka ACER ir jāievēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumi, savukārt Direktīva 95/46/EK ir piemērojama attiecīgajām valstu regulatīvajām iestādēm.

b) Pārskatatbildība

21. EDAU atzinīgi novērtē prasību, ka ACER ir jāidentificē un jāmazina darbības riski, izstrādājot atbilstošas sistēmas, kontroles un procedūras. Lai vēl vairāk stiprinātu pārskatatbildības principu ⁽¹⁾, ja personas datu apstrādei būtu strukturāla nozīme, ierosinātajai regulai būtu īpaši jāpieprasa ACER izveidot skaidru pārskatatbildības struktūru, kas nodrošina datu aizsardzības atbilstību un nodrošina pierādījumus par to. Šajā ACER izveidotajā skaidrajā struktūrā ir jābūt iekļautiem vairākiem elementiem:

- jāpieņem un pēc vajadzības jāatjaunina datu aizsardzības politika, pamatojoties uz ietekmes novērtējumu (iekļaujot arī drošības riska novērtējumu). Šajā datu aizsardzības politikā ir jāiekļauj arī drošības plāns,

⁽¹⁾ Sk. 7. sadaļu EDAU atzinumā par Komisijas Paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – "Vispusīga pieeja personas datu aizsardzībai Eiropas Savienībā", izdots 2011. gada 14. janvārī (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2011/11-01-14_Personal_Data_Protection_EN.pdf).

- jāveic periodiskas revīzijas, lai nepārtraukti novērtētu datu aizsardzības politikas atbilstību un tās ievērošanu (tostarp drošības plāna revīzija),

- jāpublicē (vismaz daļēji) šo revīziju rezultāti, lai ieinteresētās personas pārliecinātu par atbilstību datu aizsardzības noteikumiem, un

- par datu pārkāpumiem un citiem drošības incidentiem jāziņo Komisijas DAI, personām, uz kurām tas attiecas, un atbilstīgā gadījumā arī citām ieinteresētajām personām un iestādēm ⁽²⁾.

22. Līdzvērtīgas prasības ir jāpiemēro arī valstu regulatīvajām iestādēm un citām ieinteresētajām ES iestādēm.

c) Informācijas publicēšana, ko veic ACER

23. Ņemot vērā 9. panta 2. punkta prasību, ka ACER ir jāpublicē daļa tās rīcībā esošās informācijas, EDAU saprot, ka šā nosacījuma mērķis nav atļaut ACER publicēt datus, lai "nosauktu un kauninātu" un publiski atklātu uzņēmumu un fizisku personu ļaundarības.

24. Tas nozīmē, ka Priekšlikumā nav minēts, vai ir kāds nolūks publiski atklāt kādus personas datus. Tādēļ, lai izvairītos no jebkādam šaubām, ierosinātajā regulā būtu skaidri jānorāda, ka publicētajā informācijā nevajadzētu būt iekļautiem nekādiem personas datiem, vai arī jāpaskaidro kādus datus, ja tādi ir, varētu atklāt.

25. Ja ir paredzēts publicēt jebkādus personas datus, atklāšanas nepieciešamība (piemēram, pārdzamības nolūkos) ir rūpīgi jāapsver un jālīdzsvaro ar citām bažām, piemēram, nepieciešamību aizsargāt tiesības uz privāto dzīvi un attiecīgo personu personas datu aizsardzību.

26. Attiecīgi, pirms jebkuras atklāšanas ir jāveic samērīguma novērtējums, ņemot vērā kritērijus, kurus Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi spriedumā *Schecke* lietā ⁽³⁾. Šajā lietā Tiesa uzsvēra, ka atkāpes un ierobežojumi saistībā ar personas datu aizsardzību ir jāpiemēro vienīgi tiktāl, ciktāl

⁽²⁾ Sk. iepriekš minētā EDAU 2011. gada 14. janvāra atzinuma 6.3. sadaļu.

⁽³⁾ Tiesas 2010. gada 9. novembra spriedums apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09 (*Schecke un Eifert*); sk. jo īpaši 81., 65. un 86. punktu.

tas ir stingri nepieciešams. Turklāt EST uzskatīja, ka Eiropas iestādēm ir jāizpēta dažādas publikāciju metodes, lai atrastu vienu, kura būtu atbilstīga publikācijas mērķim, radot vismazāko traucējumu datu subjekta tiesībām uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību.

II.3. Izmeklēšanas pilnvaras (10. pants)

Saistītie noteikumi

27. Priekšlikumā ir paredzēts, ka gadījumā, ja ir aizdomas par tirgus nelikumīgu izmantošanu, tirgus uzraudzībai seko izmeklēšana, un tas var veicināt atbilstīgas sankcijas. Proti, 10. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāpiešķir valstu regulatīvajām iestādēm nepieciešamās izmeklēšanas pilnvaras, lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti regulas noteikumi par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām⁽¹⁾.

EDAU komentāri un ieteikumi

28. EDAU atzinīgi novērtē to, ka 10. panta 1. punktā ir precizēts, ka i) izmeklēšanas pilnvaras īsteno (vienīgi), lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti regulas noteikumi par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (3. un 4. pants) un, ka ii) šīs pilnvaras īsteno proporcionālā veidā.
29. Tas nozīmē, ka Priekšlikumam būtu jāvirzās tālāk, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un atbilstīgu personas datu aizsardzības līmeni. Kā turpmāk norādīts, 10. panta tekstam, kāds tas ir ierosināts, ir divas galvenās problēmas. Pirmkārt, 10. pants pietiekami skaidri nenosaka izmeklēšanas pilnvaru darbības jomu; piemēram, nav pietiekami skaidrs, vai var pieprasīt privāto telefonsarunu ierakstus, un vai var veikt pārbaudi uz vietas privātā mājoklī. Otrkārt, 10. pantā nav paredzēti nepieciešamie procesuālie aizsargpasākumi pret nepamatotas iejaukšanās privātajā dzīvē vai personas datu ļaunprātīgas izmantošanas risku; piemēram, nav prasīts tiesu iestādes izdots rīkojums.
30. Iespējams, ka gan izmeklēšanas pilnvaru darbības jomu, gan nepieciešamos aizsargpasākumus ir paredzēts noteikt valstu tiesību aktos. Patiesi, 10. panta 1. punktā dalībvalstīm ir atstātas vairākas iespējas, norādot, ka izmeklēšanas pilnvaras "īsteno a) tieši, b) sadarbībā ar citām iestādēm vai tirgus uzņēmumiem, vai c) vēršoties kompetentajās tiesu iestādēs". Šķiet, ka tas pieļauj novirzes valstu praksēs, piemēram, attiecībā uz to, vai un kādos apstākļos ir nepieciešams tiesu iestādes izdots rīkojums.
31. Lai gan dažos valstu tiesību aktos jau varētu būt paredzēti atbilstīgi procesuāli un datu aizsardzības aizsargpasākumi, lai datu subjektiem nodrošinātu tiesisko noteiktību, ierosi-

nātajā regulā vēl varētu veikt noteiktus skaidrojumus un paredzēt noteiktas minimālās prasības attiecībā uz procesuāliem un datu aizsardzības aizsargpasākumiem ES mērogā, kā tas ir apspriests turpmāk.

32. Kā vispārīgu principu EDAU uzsver, ka ja ES tiesību akti pieprasa dalībvalstīm valsts līmenī veikt pasākumus, kuriem ir ietekme uz pamattiesībām (piemēram, tiesībām uz privāto dzīvi un uz personas datu aizsardzību), tiesību aktos būtu arī jāpieprasa vienlaicīgi ar ierobežojošiem pasākumiem īstenot efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu būtisko pamattiesību aizsardzību. Citiem vārdiem sakot, potenciālo pasākumu, kuriem ir ietekme uz privāto dzīvi, piemēram, izmeklēšanas pilnvaru, saskaņošana ir jāpapildina ar atbilstīgu procesuālu un datu aizsardzības aizsargpasākumu saskaņošanu, pamatojoties uz paraugpraksi.

33. Šāda pieeja varētu palīdzēt novērst pārāk lielās novirzes valstu līmenī un nodrošinātu augstāku un vienmērīgāku personas datu aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā.

34. Ja minimālo aizsargpasākumu saskaņošana šajā posmā nav atbilstīga, EDAU vismaz iesaka, lai ierosinātajā regulā būtu īpaši prasīts dalībvalstīm pieņemt valstu īstenojošos pasākumus, lai nodrošinātu nepieciešamos procesuālos un datu aizsardzības aizsargpasākumus. Tas viss ir īpaši svarīgi tādēļ, ka izvēlētais juridiskais instruments ir regula, kura ir piemērojama tieši, un parasti tā neprasa papildu īstenojošos pasākumus dalībvalstīs.

II.4. Pārbaudes uz vietas (10. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

Saistītie noteikumi

35. Priekšlikumā ir noteikts, ka izmeklēšanas pilnvarās, kas piešķiramas valstu regulatīvajām iestādēm, ir īpaši jāiekļauj pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas (10. panta 2. punkta c) apakšpunkts).

EDAU komentāri un ieteikumi

36. Nav skaidrs, vai pārbaudes būtu ierobežotas līdz tirgus dalībnieka uzņēmējdarbības īpašumam (telpām, zemei un transportlīdzekļiem) vai tās var veikt arī personu privātajā īpašumā (telpās, uz zemes vai transportlīdzekļos). Tāpat nav skaidrs, vai pārbaudes var veikt bez iepriekšēja brīdinājuma ("kratīšanas bez iepriekšēja brīdinājuma").

37. Ja Komisija ir paredzējusi pieprasīt dalībvalstīm atļaut regulatīvajām iestādēm veikt pārbaudes uz vietas personu privātajos īpašumos vai veikt kratīšanas bez iepriekšēja brīdinājuma, tas, pirmkārt būtu skaidri jānorāda.

⁽¹⁾ Ir svarīgi norādīt, ka ierosinātā regula nepiešķir līdzīgas izmeklēšanas pilnvaras ACER. Šādas pilnvaras ACER nav paredzētas arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulā (EK) Nr. 713/2009, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru, OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.

38. Otrkārt, EDAU uzsver, ka privātīpašumu (piemēram, personu privāto mājokļu) pārbaudi uz vietas samērīgums noteikti nav pašsaprotams, tādēļ, ja tās ir paredzētas, tad būtu īpaši jāpamato.
39. Treškārt, šajā gadījumā būtu vajadzīgi arī papildu aizsargpasākumi, jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pārbaudes drīkst veikt. Piemēram, bez ierobežojuma, Priekšlikumā būtu jānorāda, ka pārbaudi uz vietas personas mājoklī var veikt vienīgi tad, ja ir pamatotas un īpašas aizdomas, ka konkrētajā mājoklī tiek glabāts pierādījums, kas ir būtisks, lai pierādītu nopietnu regulas 3. un 4. panta (t. i., noteikumu par iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas un tirgus manipulāciju aizliegumu) pārkāpumu. Svarīgi, ka Priekšlikumā ir jāpieprasa arī tiesu iestādes rīkojums visās dalībvalstīs⁽¹⁾.
40. Ceturtkārt, lai nodrošinātu samērīgumu un novērstu pārmērīgu iejaukšanos privātajā dzīvē, iepriekš nepaziņotas pārbaudes privātos mājokļos būtu jāpakļauj papildu nosacījumam, ka paziņota apmeklējuma gadījumā pierādījums visticamāk tiktu iznīcināts vai sabojāts. Tas būtu skaidri jāparedz ierosinātajā regulā.

II.5. Pilnvaras pieprasīt “esošus telefonsarunu ierakstus un esošus datu plūsmas ierakstus” (10. panta 2. punkta d) apakšpunkts)

Saistītie noteikumi

41. 10. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir noteikts, ka pilnvarās, kas piešķiramas valstu regulatīvajām iestādēm, ir īpaši jāiekļauj pilnvaras “pieprasīt esošus telefonsarunu ierakstus un esošus datu plūsmas ierakstus”.

EDAU komentāri un ieteikumi

42. EDAU atzīst telefonsarunu un datu plūsmas ierakstu vērtību lietās, kas saistītas ar iekšējās informācijas nelikumīgu izmantošanu, jo īpaši, lai noteiktu saiknes starp informatoriem un tirgotājiem. Tomēr jāsaņem, ka šo pilnvaru darbības joma nav pietiekami skaidra, kā arī nav paredzēti atbilstīgi procesuāli un datu aizsardzības aizsargpasākumi. Tādēļ EDAU iesaka Priekšlikumā iekļaut skaidrojumus, kā ir apspriests turpmāk. Proti, ir jārisina šādi jautājumi:

a) Kāda veida telefonsarunu un datu plūsmas ierakstus var pieprasīt?

43. Tiesiskās noteiktības labad Priekšlikumā vispirms būtu jāpaskaidro, kāda veida ierakstus, ja ir nepieciešams, iestādes var pieprasīt.

44. Priekšlikumā jo īpaši jāierobežo izmeklēšanas pilnvaru darbības joma attiecībā uz i) telefonsarunu, e-pastu un

cita veida datu plūsmas ierakstu saturu, kuru tirgotāji ierastā kārtībā un likumīgi ir vākuši uzņēmējdarbības vajadzībām, lai pierādītu darījumus, un b) datu plūsmu (piemēram, kurš piezvanīja vai nosūtīja informāciju, kuram un kad), kas jau ir pieejama tieši no attiecīgajiem tirgus dalībniekiem (tirgotājiem).

45. Turklāt Priekšlikumā būtu arī jānorāda, ka ieraksti ir jāvāc likumīgam mērķim un saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības tiesību aktiem, ieskaitot noteikumu par datu subjekta atbilstīgu informēšanu saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 10. un 11. pantu.

b) Uz ko attiecas ierobežojums “esošie”?

46. EDAU atzinīgi novērtē faktu, ka Priekšlikumā pilnvaras ir ierobežotas līdz “esošiem” ierakstiem un tādējādi netiek pieprasītas regulatīvo iestāžu pilnvaras noteikt tirgotājam vai trešai personai pienākumu izmeklēšanas vajadzībām īpaši pārtvert, uzraudzīt vai ierakstīt telefonsarunas vai datu plūsmu.

47. Tomēr, lai izvairītos no jebkādam šaubām, šis nodoms būtu jāpauž skaidrāk, vismaz uzskaitījumā. Būtu jāizvairās no iespējas ierosināto regula interpretēt tā, lai sniegtu valstu regulatīvajām iestādēm juridisku pamatu slepeni vai atklāti, ar vai bez rīkojuma pārtvert, uzraudzīt vai ierakstīt telefonsarunas vai datu saziņu.

c) Vai var pieprasīt arī telefonsarunas un datu plūsmas saturu vai tikai informācijas plūsmas datus?

48. Priekšlikuma tekstā ir minēti “esošie telefonsarunu ieraksti un esošie datu plūsmas ieraksti”. Nav pietiekami skaidrs, vai var pieprasīt gan esošo datu un telefona saziņas saturu, gan informācijas plūsmas datus (piemēram, kurš piezvanīja vai nosūtīja informāciju, kuram un kad).

49. Tas ierosinātās regulas noteikumos būtu jānosaka skaidrāk. Kā ir apspriests 43. līdz 45. punktā, ir skaidri jānorāda, kāda veida ierakstus var pieprasīt, un ir jānodrošina, lai šie ieraksti, pirmkārt, tiktu vākti saskaņā ar datu aizsardzības tiesību aktiem.

d) Vai ierakstus var pieprasīt no interneta pakalpojumu sniedzējiem un telekomunikāciju sabiedrībām?

50. Priekšlikumā ir nepārprotami jānorāda, no kā valstu regulatīvās iestādes var pieprasīt ierakstus. Attiecībā uz to EDAU saprot, ka 10. panta 2. punkta d) apakšpunkts nav paredzēts, lai ļautu valstu iestādēm pieprasīt informācijas

⁽¹⁾ Sk., piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1993. gada 25. februāra spriedumu lietā *Funke pret Franciju* (lieta Nr. 82/1991/334/407), 55. līdz 57. punktu.

plūsmas datus no “publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu”⁽¹⁾ sniedzējiem (piemēram, telefona līnijas operatoriem vai interneta pakalpojumu sniedzējiem).

51. Patiesi, Priekšlikumā nav atsaucies uz šādiem sniedzējiem, kā arī tajā nav lietots termins “informācijas plūsmas dati”. Būtiski, ka tajā nav arī ne tiešas, ne netiešas atsaucies uz faktu, ka varētu būt nepieciešamas atkāpes no e-Privātuma direktīvas⁽²⁾ prasībām, kas nosaka vispārīgo principu, ka informācijas plūsmas datus tālāk apstrādāt drīkst vienīgi rēķinu izrakstīšanas un starpsavienojumu norēķinu nolūkos.

52. Lai izvairītos no jebkādam šaubām, EDAU iesaka ierosinātās direktīvas tekstā, vismaz uzskaitījumā, skaidri norādīt faktu, ka Priekšlikums neparedz juridisko pamatu, lai varētu pieprasīt datus no publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem.

e) Vai var pieprasīt ierakstus no trešām personām?

53. Turklāt Priekšlikumā būtu jāpaskaidro, vai valstu regulatīvās iestādes var pieprasīt ierakstus vienīgi no tirgus dalībniekiem, kuru darbība tiek izmeklēta, vai tās ir pilnvarotas pieprasīt arī trešām personām (piemēram, personai, kas slēgusi darījumu ar tirgus dalībnieku, kura darbība tiek izmeklēta, vai viesnīcai, kurā uzturējusies persona, kuru tur aizdomās par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu) nodrošināt savus ierakstus.

f) Vai var pieprasīt arī privātus ierakstus?

54. Visbeidzot, Priekšlikumā ir arī jāpaskaidro, vai iestādes drīkst pieprasīt arī personu, piemēram, tirgus dalībnieka, kura darbība tiek izmeklēta, darbinieku vai vadītāju, privātus ierakstus (piemēram, izziņas, kas nosūtītas no personīgās mobilās ierīces, vai mājas interneta lietošanas pārlūkošanas vēsturi, kas saglabāta mājas datorā).

55. Privāto ierakstu pieprasīšanas samērīgums ir apspriežams, un tādēļ, ja tā ir paredzēta, tā ir īpaši jāpamato.

56. Tāpat kā gadījumā ar pārbaudēm uz vietas (sk. iepriekš 35. līdz 40. punktu), Priekšlikumā būtu jāparedz, ka gadījumā,

ja iestādes pieprasa jebkādas privātos ierakstus, ir nepieciešams tiesu iestādes rīkojums, kā arī citi īpaši aizsargpasākumi.

II.6. Ziņošana par aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (11. pants): mērķa ierobežojums un datu saglabāšana

Saistītie noteikumi

57. Attiecībā uz pārrobežu sadarbību ACER ir piešķirta svarīga nozīme, jo tā valstu regulatīvās iestādes brīdina par iespējamu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu un atvieglo informācijas apmaiņu. Lai atvieglotu sadarbību, 11. panta 2. punktā valstu regulatīvajām iestādēm ir īpaši prasīts “pēc iespējas sīki” informēt ACER, ja ir pamatots iemesls aizdomām par jebkādiem ierosinātās regulas pārkāpumiem. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju, 11. panta 3. punktā ir prasīts informāciju kopīgot arī starp valstu regulatīvajām iestādēm, kompetentajām finanšu iestādēm, ACER, kā arī Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (“EVTI”) ⁽³⁾.

EDAU komentāri un ieteikumi

58. Saskaņā ar mērķa ierobežojuma principu ⁽⁴⁾ Priekšlikumā būtu skaidri jāparedz, ka jebkuriem personas datiem, kurus nosūta, pamatojoties uz ierosinātās regulas 11. pantu (ziņojumi par aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu), ir jābūt paredzētiem vienīgi ziņoto aizdomu par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu izmeklēšanai. Informāciju nekādā gadījumā nedrīkst izmantot mērķiem, kas nav saderīgi ar šo mērķi.

59. Tāpat arī datus nedrīkst saglabāt ilgu laiku. Vēl svarīgāk tas ir gadījumos, ja ir izrādījies, ka sākotnējās aizdomas ir bijušas nepamatotas. Šādos gadījumos turpmākai saglabāšanai ir jābūt īpaši pamatotai ⁽⁵⁾.

60. Attiecībā uz to Priekšlikumā vispirms būtu jānosaka maksimālais glabāšanas laikposms, cik ilgi ACER vai citi informācijas saņēmēji drīkst glabāt datus, ņemot vērā datu glabāšanas mērķus. Ja vien aizdomas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu ir sekmējušas īpašu izmeklēšanu un izmeklēšana joprojām turpinās, visi personas dati, kas saistīti ar

⁽¹⁾ Sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 2. panta c) apakšpunktu, OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁽²⁾ Sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) 6. panta 1. punktu, OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽³⁾ EVTI ir neatkarīga ES iestāde, kas veicina Eiropas Savienības finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību, nodrošinot vērtspapīru tirgu integritāti, pārredzamību, efektivitāti un kārtīgu darbību, kā arī uzlabojot investoru aizsardzību.

⁽⁴⁾ Sk. Direktīvas 95/46/EK 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

⁽⁵⁾ Kā piemēru EDAU šajā kontekstā piemin Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumu lietā *S un Marper pret Apvienoto Karalisti* (2008) (2008. gada 4. decembris) (Pieteikumu Nr. 30562/04 un 30566/04), saskaņā ar kuru personu, kuras nav atzītas par vainīgām, personas datu saglabāšana uz ilgu laiku bija viņu tiesību uz privāto dzīvi pārkāpums saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantu.

ziņotajām aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, pēc noteiktā laikposma beigām ir jāizdzēs no visu saņēmēju ierakstiem. Ja vien skaidri nav pamatots ilgāks uzglabāšanas laikposms, EDAU uzskata, ka dzēšana ir jāveic ne vēlāk kā divus gadus pēc datuma, kad ir ziņots par aizdomām⁽¹⁾.

61. Gadījumā, ja aizdomas izrādās nepamatotas un/vai izmeklēšana ir slēgta, neveicot turpmākas darbības, Priekšlikumā ir jānosaka pienākums ziņojušajai regulatīvajai iestādei, ACER un jebkurai trešai personai, kurai ir piekļuve informācijai par aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ātri informēt šīs puses, lai tās varētu attiecīgi atjaunot savus ierakstus (un/vai dzēst no saviem ierakstiem informāciju par ziņotajām aizdomām, atbilstīgi – uzreiz vai pēc samērīga saglabāšanas perioda beigām)⁽²⁾.

62. Šiem noteikumiem vajadzētu palīdzēt nodrošināt, lai gadījumos, kad aizdomas nav apstiprinājušās (vai pat nav turpmāk izmeklētas), vai arī, ja ir noskaidrots, ka aizdomas ir nepamatotas, personas, kuras nav vainīgas, nepamatoti ilgu laikposmu netiktu saglabātas “melnajā sarakstā” un “netiktu turētas aizdomās” (sk. Direktīvas 95/46/EK 6. panta e) apakšpunktu un atbilstošo Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta e) apakšpunktu).

II.7. Datu nosūtīšana trešām valstīm (14. pants)

Saistītie noteikumi

63. Ierosinātās regulas 7., 8. un 11. pantā ir paredzēta datu un informācijas apmaiņa starp ACER, EVTI un dalībvalstu iestādēm. 14. pantā (“Attiecības ar trešām valstīm”) ir paredzēts, ka ACER “var slēgt administratīvus nolīgumus ar starptautiskām organizācijām un trešo valstu iestādēm”. Tas var veicināt personas datu nosūtīšanu, ko ACER un, iespējams, arī EVTI un/vai dalībvalstu iestādes veic starptautiskām organizācijām un iestādēm trešās valstīs.

EDAU komentāri un ieteikumi

64. EDAU iesaka Priekšlikuma 14. pantā paskaidrot, ka personas datu nosūtīšanu drīkst veikt vienīgi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. pantu un Direktīvas 95/46/EK 25. un 26. pantu. Proti, starptautiskas nosūtīšanas var notikt vienīgi tad, ja attiecīgā trešā valsts nodrošina atbilstīgu aizsardzības līmeni, vai iestādēm vai personām trešā valstī, kura nenodrošina atbilstīgu aizsardzību, ja personas datu apstrādātājs sniedz atbilstīgus aizsargpasākumus attiecībā uz personu privātās dzīves, pamattiesību un brīvību aizsardzību, un attiecībā uz atbilstošo tiesību īstenošanu.

⁽¹⁾ Ja izrādās, ka aizdomas ir pamatotas un tās rosina sekmīgu izmeklēšanu, Priekšlikumā ir jānosaka konkrēts, ne pārmērīgs, saglabāšanas laikposms pēc izmeklēšanas slēgšanas.

⁽²⁾ Šī informācija ir jāsniedz arī attiecīgajam datu subjektam.

65. EDAU uzsver, ka atkāpes (piemēram, tās, kas minētas Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta 6. punktā un Direktīvas 26. panta 1. punktā), nevajadzētu izmantot, lai pamatotu masveida, sistematiskas un/vai strukturālas datu nosūtīšanas trešām valstīm.

II.8. ACER koordinējošo darbību saistībā ar izmeklēšanām iepriekšēja pārbaude

66. Daļā datu, kas saistībā ar aizdomām par pārkāpumiem tiek kopīgoti starp ACER, EVTI un dažādām dalībvalstu iestādēm, varētu būt iekļauti personas dati, piemēram, aizdomās turamo personu vai citu iesaistīto personu (piemēram, liecinieku, ziņotāju, darbinieku vai citu personu, kas darbojas informācijas ļaunprātīgā izmantošanā iesaistīto uzņēmējdarbību vārdā) identitāte.

67. Regulas (EK) Nr. 45/2001 27. panta 1. punktā ir noteikts, ka “apstrādes darbības, kas savu īpatnību, darbības jomas vai mērķu dēļ var īpaši apdraudēt datu subjektu tiesības un brīvības, iepriekš pārbauda Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs”. 27. panta 2. punktā ir īpaši apliecināts, ka tādu datu apstrāde, kas attiecas uz “aizdomām par izdarītiem nodarījumiem” un “nodarījumiem”, rada šādus apdraudējumus, tāpēc ir iepriekš jāpārbauda. Ņemot vērā ACER paredzēto nozīmi izmeklēšanu koordinēšanā, šķiet iespējams, ka tā apstrādās datus, kas saistīti ar “aizdomām par izdarītiem nodarījumiem”, un tādēļ tās darbības ir iepriekš jāpārbauda⁽³⁾.

68. Iepriekšējās pārbaudes procedūras ietvaros EDAU var sniegt ACER papildu norādes un īpašus ieteikumus attiecībā uz atbilstību datu aizsardzības noteikumiem. ACER darbību iepriekšēja pārbaude var sniegt arī pievienoto vērtību, ņemot vērā to, ka Regulā (EK) Nr. 713/2009, ar ko izveido ACER, nav nekādas atsaucē uz personas datu aizsardzību un par to nav sniegts lēģislatīvs EDAU atzinums.

III. SECINĀJUMI

69. Priekšlikumā būtu jāpaskaidro, vai tirgus uzraudzības un ziņošanas kontekstā var notikt jebkāda personas datu apstrāde, un kādi aizsargpasākumi ir piemērojami. Savukārt, ja personas datu apstrāde nav paredzēta (vai arī šāda apstrāde varētu notikt izņēmuma gadījumos un būtu ierobežota līdz retiem gadījumiem, kad enerģijas vairumtirgotājs varētu būt fiziska, nevis juridiska persona), tas Priekšlikumā būtu skaidri jānorāda, vismaz uzskaitījumā.

⁽³⁾ Jāpiebilst, ka arī datu apstrādi, kuru veic valstu iestādes, var iepriekš pārbaudīt valstu vai reģionālās datu aizsardzības iestādes saskaņā ar valstu datu aizsardzības tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 20. pantu.

70. Ir jāpaskaidro un jāpastiprina noteikumi par datu aizsardzību, datu drošību un pārskatatbildību, jo īpaši, ja personas datu apstrādei ir drīzāk strukturāla nozīme. Komisijai ir jānodrošina, lai tiktu īstenotas atbilstīgas pārbaudes, lai nodrošinātu datu aizsardzības atbilstību un sniegtu pierādījumus par to ("pārskatatbildība").
71. Priekšlikumā ir jāpaskaidro, vai pārbaudes uz vietas būtu ierobežotas līdz tirgus dalībnieka uzņēmējdarbības īpašumam (telpām un transportlīdzekļiem) vai tās piemērojamas arī personu privātajā īpašumā (telpās vai transportlīdzekļos). Pēdējā minētajā gadījumā ir skaidri jāpamato šādu pilnvaru nepieciešamība un samērīgums, un ir jāpieprasa tiesu iestādes rīkojums un papildu aizsargpasākumi. Tas būtu skaidri jāparedz ierosinātajā regulā.
72. Ir jāpaskaidro pilnvaru pieprasīt "esošus telefonsarunu ierakstus un esošus datu plūsmas ierakstus" darbības joma. Priekšlikumā būtu nepārprotami jānorāda, kādus ierakstus var pieprasīt un no kā. Ierosinātajā regulā, vismaz uzskaitījumā, ir skaidri jānorāda fakts, ka nekādus datus nevar pieprasīt no publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem. Priekšlikumā ir arī jāpaskaidro, vai iestādes drīkst pieprasīt arī personu, piemēram, tirgus dalībnieka, kura darbība tiek izmeklēta, darbinieku vai vadītāju, privātos ierakstus (piemēram, īsziņas, kas nosūtītas no personīgās mobilās ierīces vai mājas interneta lietošanas pārlūkošanas vēsturi). Ja to drīkst, ir skaidri jāpamato šādu pilnvaru nepieciešamība un samērīgums un Priekšlikumā ir jāpieprasa arī tiesu iestādes izdots rīkojums.
73. Attiecībā uz ziņošanu par aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu Priekšlikumā ir skaidri jāparedz, ka jebkurus personas datus, kas iekļauti šādos ziņojumos, drīkst

izmantot vienīgi ziņoto aizdomu par tirgus ļaunprātīgu izmantošanas izmeklēšanas vajadzībām. Ja vien aizdomas par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu ir sekmējušas īpašu izmeklēšanu un izmeklēšana joprojām turpinās (vai ir pierādījies, ka aizdomas ir pamatotas vai tās ir sekmējušas sekmīgu izmeklēšanu), visi personas dati, kas saistīti ar ziņojumu par aizdomām par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, pēc noteiktā laikposma beigām ir jāizdzēš no visu saņēmēju ierakstiem (ja vien nav cita pamatojuma, tad ne vēlāk kā divus gadus pēc ziņošanas datuma). Turklāt pusēm, kas piedalās informācijas apmaiņā, ir jānosūta vienai otram aktuālā informācija gadījumā, ja izrādās, ka aizdomas ir nepamatotas un/vai izmeklēšana ir slēgta, neveicot turpmākas darbības.

74. Attiecībā uz personas datu nosūtīšanu trešām valstīm Priekšlikumā ir jāpaskaidro, ka principā nosūtīšana iestādēm vai personām trešā valstī, kura nenodrošina atbilstīgu aizsardzību, var notikt vienīgi tad, ja personas datu apstrādātājs sniedz atbilstīgus aizsargpasākumus attiecībā uz personu privātās dzīves, pamattiesību un brīvību aizsardzību, un attiecībā uz atbilstošo tiesību īstenošanu.
75. ACER savas personas datu apstrādes darbības attiecībā uz izmeklēšanu koordinēšanu saskaņā ar ierosinātās regulas 11. pantu ir jānodod EDAU iepriekšējai pārbaudei.

Briselē, 2011. gada 21. jūnijā

Giovanni BUTTARELLI

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja palīgs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta COMP/M.6349 – *Motherson/Cross Industries/Peguform/Wethje*)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2011/C 279/04)

Komisija 2011. gada 16. septembrī nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar kopējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanas sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/lv/index.htm>) ar dokumenta numuru 32011M6349. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Kopienų tiesību aktiem.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta COMP/M.6218 – *Ineos/Tessenderlo Group S-PVC Assets*)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2011/C 279/05)

Komisija 2011. gada 26. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar kopējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanas sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/lv/index.htm>) ar dokumenta numuru 32011M6218. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Kopienų tiesību aktiem.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2011. gada 22. septembris

(2011/C 279/06)

1 euro =

Valūta			Valūta		
		Maiņas kurss			Maiņas kurss
USD	ASV dolārs	1,3448	AUD	Austrālijas dolārs	1,3691
JPY	Japānas jena	102,59	CAD	Kanādas dolārs	1,3894
DKK	Dānijas krona	7,4458	HKD	Hongkongas dolārs	10,4904
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,87325	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7185
SEK	Zviedrijas krona	9,2762	SGD	Singapūras dolārs	1,7547
CHF	Šveices franks	1,2275	KRW	Dienvidkorejas vona	1 605,66
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	11,0754
NOK	Norvēģijas krona	7,8270	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,6040
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,4845
CZK	Čehijas krona	24,878	IDR	Indonēzijas rūpija	12 246,50
HUF	Ungārijas forints	293,06	MYR	Malaizijas ringits	4,2744
LTL	Lietuvas lits	3,4528	PHP	Filipīnu peso	58,919
LVL	Latvijas lats	0,7093	RUB	Krievijas rublis	43,2059
PLN	Polijas zlots	4,4863	THB	Taizemes bāts	41,379
RON	Rumānijas leja	4,3055	BRL	Brazīlijas reāls	2,4887
TRY	Turcijas lira	2,4636	MXN	Meksikas peso	18,6738
			INR	Indijas rūpija	66,6720

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOMISIJA

MEDIA 2007 – PROJEKTU IZSTRĀDE, IZPLATĪŠANA, POPULARIZĒŠANA UN APMĀCĪBU ORGANIZĒŠANA**Aicinājums projektu pieteikumam – EACEA/21/11****Atbalsts filmu projektu izstrādei – spēlfilmu, radošu dokumentālo filmu un animācijas filmu – vienreizēji projekti, projektu paketes, projektu pakešu 2. posms**

(2011/C 279/07)

1. Mērķi un apraksts

Šis aicinājums balstās uz Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1718/2006/EK (2006. gada 15. novembris) par atbalsta programmas īstenošanu Eiropas audiovizuālajā nozarē (MEDIA 2007).

Viens no programmas mērķiem ir sekmēt, nodrošinot finansiālo atbalstu, neatkarīgo Eiropas filmu studiju veidoto filmu projektu izstrādi, kas paredzēti Eiropas un starptautiskajiem tirgiem, šādās kategorijās: drāma, radošā dokumentālā filma un animācijas filma.

2. Pretendenti, kam ir tiesības pieteikties

Aicinājums iesniegt projektus attiecas uz tiem Eiropas uzņēmumiem, kuru darbība vērsta uz iepriekš minēto mērķu sasniegšanu, īpaši uz neatkarīgajām filmu studijām.

Pieteikumu iesniedzējiem uzņēmumiem jābūt reģistrētiem kādā no šādām valstīm:

— 27 Eiropas Savienības dalībvalstis,

— EEZ valstis, Šveice un Horvātija.

3. Atbilstošie pasākumi

Piemēroti ir izstrādes pasākumi šādiem audiovizuālajiem darbiem (vienreizējiem vai sēriju darbiem):

— drāmas projekti, kas paredzēti komerciālai izmantošanai, vismaz 50 minūšu garumā,

— radošas dokumentālās filmas, kas paredzētas komerciālai izmantošanai, vismaz 25 minūšu garumā (epizodes ilgums, ja filma ir sērijās),

— animācijas projekti, kas paredzēti komerciālai izmantošanai, vismaz 24 minūšu garumā.

Nepiemēroti ir izstrādes un ražošanas pasākumi šādās kategorijās:

- tiešraides, TV spēles, televīzijas intervijas ar ievērojamiem cilvēkiem, realitātes šovi vai izglītojošas, mācību un “pamācošas” programmas,
- dokumentālās filmas tūrisma reklamēšanai, “tapšanas”, ziņojumi, reportāžas par dzīvniekiem, ziņu programmas un dokumentālie seriāli,
- projekti, ar kuriem tieši vai netieši tiek reklamēti ziņojumi, kas ir pretrunā Eiropas Savienības politikām. Piemēram, projekti, kas var būt pretrunā veselības aizsardzības (alkohols, tabaka, narkotikas), cilvēktiesību ievērošanas, cilvēku drošības, izpausmes brīvības u.tml. interesēm,
- projekti, ar kuriem tiek reklamēta vardarbība un/vai rasisms un/vai ar pornogrāfisku saturu,
- reklamēšanas rakstura darbi,
- organizāciju ražojumi, lai reklamētu kādu konkrētu organizāciju vai tās darbības.

Aicinājumam projektu pieteikumiem 21/11 ir divi termiņi. Lai pieteikums pēc atbalsta tiktu iekļauts 1. termiņā, tas aģentūrai jānosūta laikā starp aicinājuma projektu pieteikumam publicēšanas datumu un 2011. gada 25. novembri. Lai pieteikums pēc atbalsta tiktu iekļauts 2. termiņā, tas aģentūrai jānosūta laikā starp 2011. gada 26. novembri un 2012. gada 13. aprīli, kas ir šā aicinājuma pieteikties beigu datums.

Projekta maksimālais ilgums ir līdz 2014. gada 30. jūnijam tiem pieteikumiem, kas iesniegti 1. termiņā, un līdz 2014. gada 30. novembrim – pieteikumiem, kas iesniegti 2. termiņā vai līdz datumam, kad projekts tiek uzsākts, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks.

4. Atbalsta piešķiršanas kritēriji

Tiks piešķirti punkti (no kopējā punktu skaita – 100 punkti), pamatojoties uz šādu novērtējumu:

Vienreizējam projektam

- Kritēriji saistībā ar pretendenta uzņēmumu (40 punkti).
 - Izstrādes stratēģijas kvalitāte (10);
 - Izstrādes budžeta atbilstība (10);
 - Finansēšanas stratēģijas kvalitāte (10);
 - Izplatīšanas stratēģijas kvalitāte (10).
- Kritēriji, kas attiecas uz iesniegto projektu (60 punkti).
 - Projekta kvalitāte (40);
 - Ražošanas potenciāls un projekta iespējamība (10);
 - Eiropas un starptautiskās izplatības potenciāls (10).

Projektu paketēm un projektu paketes 2. posmam

- Kritēriji saistībā ar pretendenta uzņēmumu (60 punkti).
 - Uzņēmuma spēja izstrādāt un saražot Eiropas līmenī (15 punkti projektu paketēm – 30 punkti projektu pakešu 2. posmam);
 - Izstrādāšanas stratēģijas kvalitāte un izstrādāšanas budžeta atbilstība (15 punkti projektu paketēm – 10 punkti projektu pakešu 2. posmam);

- Finansēšanas stratēģijas kvalitāte (15 punkti projektu paketēm – 10 punkti projektu pakešu 2. posmam);
- Izplatīšanas stratēģijas kvalitāte (15 punkti projektu paketēm – 10 punkti projektu pakešu 2. posmam).
- Kritēriji, kas attiecas uz iesniegtajiem projektiem (40 punkti).
 - Projektu kvalitāte (10);
 - Radošās komandas potenciāls (10);
 - Ražošanas potenciāls un projekta iespējamība (10);
 - Eiropas un starptautiskās izplatības potenciāls (10).

5. Budžets

Kopējais pieejamais budžets ir EUR 17 miljoni. Piešķirtais finansējums ir subsīdija.

Maksimālais finansiālais ieguldījums, ko drīkst piešķirt vienreizējam projektam, ir starp EUR 10 000 un EUR 60 000, izņemot mākslas filmas garuma animācijas filmas demonstrēšanai kinoteātrī, šeit maksimālais finansējums ir EUR 80 000. Piešķirtais finansiālais ieguldījums nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 50 % no producenta iesniegtajiem attiecināmajiem izdevumiem (60 % projektiem, kuros pausta interese par Eiropas kultūras daudzveidības veicināšanu).

Maksimālais finansiālais ieguldījums, ko drīkst piešķirt projektu paketēm un projektu pakešu 2. posmam, ir starp EUR 70 000 un EUR 190 000. Piešķirtais finansiālais ieguldījums nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 50 % no producenta iesniegtajiem attiecināmajiem izdevumiem.

Aģentūra patur tiesības nepiešķirt visus pieejamos finanšu resursus.

6. Pieteikumu iesniegšanas termiņš

Pieteikumi ir jānosūta uz Izpildaģentūru (EACEA) lietojot elektronisko veidlapu caur internetu kā arī papīra veidlapu pa pastu, ne vēlāk kā **2011. gada 25. novembrī un 2012. gada 13. aprīlī** (skatīt 3. punktu) šādā adresē:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA) — MEDIA
Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Tiks pieņemti tikai tie pieteikumi, kas izpildīti oficiālajā pieteikumu veidlapā, tos likumīgi parakstījuši persona, kura ir tiesīga stāties juridiski saistošās saistībās pieteicējas organizācijas vārdā.

Pieteikumi, kas nosūtīti pa faksu vai e-pastu, netiek pieņemti.

7. Pilna informācija

Norādījumu pilns teksts un pieteikuma veidlapas ir pieejamas šādā interneta adresē: <http://www.ec.europa.eu/media>

Pieteikumiem jāatbilst norādījumu prasībām, un tie jāiesniedz, aizpildot attiecīgas pieteikuma veidlapas.

MEDIA 2007 – PROJEKTU IZSTRĀDE, IZPLATĪŠANA, POPULARIZĒŠANA UN APMĀCĪBAS ORGANIZĒŠANA**Aicinājums projektu pieteikumam – EACEA/22/11****Atbalsts tiešsaistes un nesaistes interaktīvo izstrādņu izstrādei**

(2011/C 279/08)

1. Mērķi un apraksts

Šis aicinājums balstās uz Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1718/2006/EK (2006. gada 15. novembris) par atbalsta programmas īstenošanu Eiropas audiovizuālajā nozarē (MEDIA 2007).

Viens no programmas mērķiem, nodrošinot finansiālo atbalstu, ir sekmēt neatkarīgo Eiropas filmu studiju veidoto filmu projektu izstrādi, kas paredzēti Eiropas un starptautiskajiem tirgiem.

2. Pretendenti, kam ir tiesības pieteikties

Aicinājums iesniegt projektus attiecas uz tiem Eiropas uzņēmumiem, kuru darbība vērsta uz iepriekš minēto mērķu sasniegšanu, īpaši uz neatkarīgajām filmu studijām.

Pieteikumu iesniedzēju uzņēmumiem jābūt reģistrētiem kādā no šīm valstīm:

— Eiropas Savienības 27 dalībvalstis,

— EEZ valstis, Šveice un Horvātija.

3. Atbilstošie pasākumi

Piemērotas ir šādas interaktīvas izstrādes:

Digitāla interaktīva satura koncepcijas izstrāde (līdz pirmajai atskaņojamajai lietojumprogrammai), kas papildina audiovizuālu projektu (drāma, radoša dokumentālā vai animācijas filma), kas īpaši veidota vismaz vienai no šīm platformām:

— internetam,

— PC,

— pultij,

— rokas ierīcei,

— interaktīvai televīzijai.

Šajā digitālajā saturā jāatspoguļo:

— saturīga interaktivitāte ar vēstījuma elementu,

— oriģinalitāte, radošums un inovācija salīdzinājumā ar esošajiem darbiem,

— Eiropas komerciālais potenciāls.

Iesniegto interaktīvo darbu var papildināt tikai šādi komerclietošanai paredzētie audiovizuālo projektu veidi:

— drāma vismaz 50 minūšu garumā (ja tai ir sērijas, sēriju kopējais ilgums),

- radoša dokumentālā filma vismaz 25 minūšu garumā (ja tai ir sērijas, vienas epizodes ilgums),
- animācijas filma vismaz 24 minūšu garumā (ja tai ir sērijas, sēriju kopējais ilgums).

Neatbilstoši pasākumi

Nepiemēroti ir izstrādes un ražošanas pasākumi šādās darbu kategorijās:

- uzziņu materiāli (enciklopēdijas, atlanti, katalogi, datubāzes ...),
- “pamācošas” izstrādes (izglītības programmas, rokasgrāmatas ...),
- rīki un programmatūru pakalpojumi,
- informatīvi vai vienkārši darījuma pakalpojumi,
- informatīvas programmas un žurnāli,
- tūrisma veicināšanas projekti,
- multimediju mākslas projekti,
- mājas lapas, kas veltītas tikai un vienīgi sociālajām platformām, sociālajiem tīkliem, interneta forumiem, blogiem vai līdzīgām aktivitātēm,
- projekti, ar kuriem tieši vai netieši tiek reklamēti ziņojumi, kas ir pretrunā Eiropas Savienības politikai. Piemēram, projekti, kas var būt pretrunā veselības aizsardzības (alkohols, tabaka, narkotikas), cilvēktiesību ievērošanas, cilvēku drošības, izpausmes brīvības u. tml. interesēm,
- projekti, ar kuriem tiek reklamēta vardarbība un/vai rasisms un/vai ar pornogrāfisku saturu,
- reklamēšanas rakstura izstrādes (jo īpaši saistībā ar zīmoliem),
- organizāciju ražojumi, lai reklamētu kādu konkrētu organizāciju vai tās darbības.

Aicinājumam projektu pieteikumiem 22/11 ir divi termiņi. Lai pieteikums pēc atbalsta tiktu iekļauts 1. termiņā, tas aģentūrai jānosūta laikā starp aicinājuma projektu pieteikumam publicēšanas datumu un 2011. gada 25. novembri. Lai pieteikums pēc atbalsta tiktu iekļauts 2. termiņā, tas aģentūrai jānosūta laikā starp 2011. gada 26. novembri un 2012. gada 13. aprīli, kas ir šā aicinājuma pieteikties beigu datums.

Projekta maksimālais ilgums ir līdz 2014. gada 30. jūnijam tiem pieteikumiem, kas iesniegti 1. termiņā, un līdz 2014. gada 30. novembrim – pieteikumiem, kas iesniegti 2. termiņā vai līdz datumam, kad projekts tiek uzsākts, atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks.

4. Atbalsta piešķiršanas kritēriji

Tiks piešķirti punkti (kopā no 100), vērtējot šādus kritērijus:

- kritēriji saistībā ar pretendenta uzņēmumu (40 punkti):
 - izstrādes stratēģijas kvalitāte (10),

- izstrādes budžeta atbilstība (10),
- uzņēmuma spēja īstenot projektu (10),
- finansēšanas stratēģijas kvalitāte (10),
- kritēriji, kas attiecas uz iesniegto projektu (60 punkti):
 - satura kvalitāte un koncepcijas pirmreizīgums, salīdzinot ar esošajiem darbiem (20),
 - inovācija, darbā izmantoto paņēmieni piemērotība un interaktivitātes kvalitāte (20),
 - iespēja izmantot Eiropā un piemērotība mērķauditorijai (2a).

5. Budžets

Kopējais pieejamais budžets ir EUR 2,5 miljoni. Piešķirtais finansiālais atbalsts ir subsīdija.

Maksimālais finansiālais atbalsts, ko drīkst piešķirt, ir no EUR 10 000 un EUR 150 000.

Piešķirtais finansiālais atbalsts nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 50 % no producenta iesniegtajiem attiecinātajiem izdevumiem (60 % projektiem, kuros pausta interese par Eiropas kultūras daudzveidības veicināšanu).

Aģentūra patur tiesības nepiešķirt visus pieejamos finanšu resursus.

6. Pieteikumu iesniegšanas termiņš

Pieteikumi ir jānosūta uz Izpildaģentūru (EACEA), lietojot elektronisko veidlapu caur internetu, kā arī papīra veidlapu pa pastu, ne vēlāk kā **2011. gada 25. novembrī un 2012. gada 13. aprīlī** (skatīt 3. punktu) šādā adresē:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA) — MEDIA
Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Tiks pieņemti tikai tie pieteikumi, kas izpildīti oficiālajā pieteikumu veidlapā, tos likumīgi parakstījuši persona, kura ir tiesīga stāties juridiski saistošās saistībās pieteicējas organizācijas vārdā.

Pieteikumi, kas nosūtīti pa faksu vai e-pastu, tiek noraidīti.

7. Pilna informācija

Norādījumu pilns teksts un pieteikuma veidlapas ir pieejamas šādā interneta adresē:

<http://ec.europa.eu/media>

Pieteikumiem jāatbilst norādījumu prasībām, un tie jāiesniedz, aizpildot attiecīgas pieteikuma veidlapas.

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta COMP/M.6348 – Arla Foods/Allgäuland)
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(2011/C 279/09)

1. Komisija 2011. gada 15. septembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. pantu ⁽¹⁾, kuras rezultātā uzņēmums *Hansa-Milch AG* ("Hansa", Vācija), kas pieder *Arla Foods Amba* ("Arla", Dānija), iegūst Apvienotās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pilnīgu kontroli pār uzņēmumiem *Allgäuland-Käsereien GmbH* un *AL Dienstleistungs-GmbH* (turpmāk kopā – "*Allgäuland*", Vācija), iegādājoties akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- *Arla* ir piena ražotāju kooperatīvs, kas pieder piensaimniekiem. Uzņēmums nodarbojas ar dažādu piena produktu ražošanu un pārdošanu visā pasaulē. Vācijā *Arla* galvenokārt darbojas ar sava meitasuzņēmuma *Hansa* starpniecību,
- *Allgäuland* ir piena ražotāju kooperatīvs, kas galvenokārt Vācijā ražo dažādus augstas kvalitātes sierus, kā arī citus piena produktus.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas EK Apvienotās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.6348 – *Arla Foods/Allgäuland* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("EK Apvienotās regula").

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta COMP/M.6392 – Gores/Mexx)
Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(2011/C 279/10)

1. Komisija 2011. gada 15. septembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, kuras rezultātā uzņēmums *Gores Group LLC* (“Gores”, Amerikas Savienotās Valstis) iegūst Apvienotās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pilnīgu kontroli pār uzņēmumu *Mexx European Holding BV* (“Mexx”, Nīderlande), iegādājoties akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- uzņēmums *Gores*: privātkapitāla ieguldījumi tehnoloģijās, telekomunikācijās, biznesa pakalpojumos, rūpniecības un apģērbu nozarēs, galvenokārt Amerikas Savienotajās Valstīs un Rietumeiropā,
- uzņēmums *Mexx*: apģērbu, apavu un aksesuāru mazumtirdzniecība un apģērbu un apavu vairumtirdzniecība Eiropā un Ziemeļamerikā.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas EK Apvienotās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru noteiktu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar EK Apvienotās regulu ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā paredzētajai procedūrai.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānolūk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (+32 22964301), pa e-pastu uz adresi COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.6392 – *Gores/Mexx* uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. (“EK Apvienotās regula”).

⁽²⁾ OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp. (“Paziņojums par vienkāršotu procedūru”).

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV